

ผลของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ปริญญาโท
ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
พฤษภาคม 2549

ผลของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ปริญญาานิพนธ์
ของ
จุฑาทิพย์ ชำนาญพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

บทคัดย่อ
ของ
จุฑาทิพย์ ชำนาญพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
พฤษภาคม 2549

จุฑาทิพย์ ชำนาญพล. (2549). เจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์, อาจารย์คุณัตว์ พิธพรชัยกุล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา พัฒนาแบบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale :SMS) จากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทยและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : TEOSQ) ของดุด้า (Duda. 1989 : 38) ฉบับภาษาไทย โดยลี และคณะ (Li et al.1996 : 208-213) โดยผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ .73 และแบบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ของเพลล์เลตต์เตียร์, ฟอ์เตียร์, วอลล์เลอร์แลนต์ ไบรร์, ทูสันและไบลส (Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais. 1995) โดยผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ .93 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายนอกและความไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬา
4. นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ มากที่สุด รองลงมาคือ แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับความรู้ และแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

THE EFFECT OF ACHIEVEMENT GOAL ORIENTATION ON SPORT MOTIVATION

AN ABSTRACT

BY

JUTATIP CHAMNANPHOL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Science degree in Sports Science

at Srinakharinwirot University

May 2006

Jutatip Chamnanphol. (2006). *The Effect of Achievemnet Goal Orientation on Sport Motivation*. Master thesis, M.Sc. (Sports Scienee) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University, Advisor Committee : Dr. Pichit Muangnapoe, Lect. Kunat Pithapornchaikul.

The purpose of this research aimed to study the attitude towards Task and Ego Orientation affecting the motivation in playing sports (The Sport Motivation Scale : SMS) and the correlation between the attitudes towards Task and Ego Orientation in playing sports. The subjects used in this research were 368 sportsmen participating in the 22nd nation youth sport. The instrument used for collecting the data was the Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : "TEOSQ" by questionnaire towards Task and Ego Orientation by Duda. (1989 : 38) – in thai version by Li, et al (Li, et al.1996 : 208-213) with the reliability at .73 including the Sport Motivation Scale : SMS by (Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais. 1995) with the reliability at .93. The statistical methods used for analyzing the and correlation coefficient

1. The attitude towards playing sports of the sportsmen participating in the 22nd nation youth sport indicated the positive correlation with statistical significance of the motivation in playing sports at .05.

2. The attitude towards task orientation affecting the playing sports of the sportsmen participating in the 22nd nation youth sport indicated the positive correlation with statistical significance of the extrinsic and intrinsic motivations at .05;

3. The attitude towards ego orientation indicated the positive co between the extrinsic motivation and no motivation with statistical significance at .05 in playing sports at .05. However, the attitude towards ego orientation in playing sports indicated no correlation with the intrinsic motivation in playing sports.

4. The sportsmen participating in the 22nd nation youth sport possessed the highest level of Extrinsic Motivation – Identification, the moderate level of Intrinsic Motivation to Know, and the lowest level of Extrinsic Motivation – Introjection

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปเป็นอย่างดี เนื่องด้วยความเมตตากรุณาอย่างดียิ่ง จาก ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์คุณัตว์ พิธพรชัยกุล กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนธยา สีละมาต กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำปริญญานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และมีคุณค่าทางวิชาการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้วยความเมตตา กรุณา ตลอดจนอบรมสั่งสอนและช่วยเหลือในการศึกษาด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณ น้อง ๆ นักกีฬา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ครอบครัวคุณแม่เฉลย ทับทิม และญาติพี่น้องที่รักยิ่งทุก ๆ คน ที่ให้การสนับสนุนส่งเสริม ให้โอกาสในการศึกษาแก่ผู้วิจัย เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นกำลังใจที่มั่นคงตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อธนโชติ ชำนาญพล คุณแม่พวงรัตน์ ชำนาญพล ที่ได้ให้กำเนิดชีวิต อบรมสั่งสอน ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม คุณค่า คุณประโยชน์และคุณงามความดีใด ๆ ที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด

จุฑาทิพย์ ชำนาญพล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 3
	ความสำคัญของการวิจัย 3
	ขอบเขตของการวิจัย 4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย..... 4
	ตัวแปรที่ศึกษา 4
	นิยามศัพท์เฉพาะ 5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย 6
	สมมุติฐานการวิจัย..... 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7
	แรงจูงใจ 7
	ความหมายของแรงจูงใจ 7
	ทฤษฎีแรงจูงใจ 8
	ประเภทแรงจูงใจ 11
	แรงจูงใจที่ทำให้คนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย 14
	แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขัน 17
	เจตคติต่อการเล่นกีฬา 19
	เจตคติเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา 20
	ความสำเร็จในการเล่นกีฬา 20
	การรับรู้เป้าหมาย 20
	ความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา 22
	องค์ประกอบความเชื่อของเจตคติที่เกี่ยวกับงานและตนเองของนักกีฬา..... 25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 25
	งานวิจัยในต่างประเทศ 25
	งานวิจัยในประเทศ 29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย34
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง34
ประชากร34
กลุ่มตัวอย่าง34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย35
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ35
การหาคุณภาพเครื่องมือ35
การเก็บรวบรวมข้อมูล36
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล37
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล38
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ52
ความมุ่งหมาย ขอบเขต เครื่องมือ และวิธีการวิจัย52
สรุปผลการวิจัย53
อภิปรายผลการวิจัย54
ข้อเสนอแนะ58
บรรณานุกรม60
ภาคผนวก65
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	74

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา.....	39
2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา.....	41
3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22.....	43
4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 (N = 368).....	45
5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน (N = 368).....	46
6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายใน) ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็น รายด้าน (N = 368).....	48
7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายนอก) ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็น รายด้าน (N = 368).....	50

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2	เส้นกราฟแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกและ ไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬา.....	47
3	เส้นกราฟแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬา จำแนกเป็นรายด้าน.....	49
4	เส้นกราฟแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬา จำแนก เป็นรายด้าน.....	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันจิตวิทยาการกีฬาได้มีการนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายทั้งการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อให้ นักกีฬา ก้าวขึ้นไปสู่ขีดความสามารถสูงสุดทางการกีฬา การใช้จิตวิทยาในการช่วยให้บุคคลหันมาสนใจการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา สนใจที่จะสร้างร่างกายของตนให้แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ถึงอย่างไรก็ตามการที่จะไปสู่ความสำเร็จได้นั้น ต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดีและยังต้องมีความต้องการทางด้านจิตใจหรือแรงจูงใจที่เป็นส่วนสำคัญเช่นกันที่จะกระตุ้นให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะเป็นหนทางไปสู่ความสำเร็จ

แรงจูงใจ คือ สภาวะอินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดดุลก็จะทำให้เกิด แรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรม เพื่อทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์ อยู่ในสภาวะสมดุล และเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้ ทั้งเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางและความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจนั้นเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในลักษณะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายของมนุษย์ ล้วนแฝงไว้ด้วยแรงจูงใจทั้งสิ้น แรงจูงใจจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจ ความพยายามที่จะกระทำ มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำ หรือปฏิบัติ ในการกีฬาและการออกกำลังกาย จึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อคุณภาพและความสามารถในการออกกำลังกายและการแข่งขันกีฬา แรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็น ที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้นักบุคคลมีพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย ไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างต่างกัน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 25) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อม หรือ พยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะแข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่ฉลาดควรให้ความสนใจและศึกษาในรายละเอียดต่าง ๆ ของแรงจูงใจที่มีผลกระทบต่อความสามารถของนักกีฬา นอกจากนี้ สมบัติกายจนกิจ และ สมหญิง จันทฤทธิ์ (2542 : 70) ได้กล่าวถึง การศึกษานักกีฬาของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จสูงในระดับนานาชาติหรือแชมป์โลกมีรายงานว่านักกีฬาที่ประสบความสำเร็จสูง นอกเหนือจากจะมีความมั่นใจในตนเองมีความมุ่งมั่นมีสมาธิแน่วแน่ สามารถควบคุมความวิตกกังวลได้ดีแล้วยังมีความมั่นใจในการฝึกซ้อมและที่สำคัญมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับปานกลางหรือต่ำ

จิตวิทยาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายกลุ่ม ในการศึกษาจิตวิทยาการกีฬามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับนักกีฬา และผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีความสำคัญต่อการกีฬาแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเสริมแรงจูงใจที่กระตุ้นให้พฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมาย แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนด ความตั้งใจความพยายามที่จะกระทำ มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำ หรือปฏิบัติซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพและความสามารถในการกีฬา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

การวัดแรงจูงใจนั้นมีวิธีที่หลากหลายวิธี แต่วิธีหนึ่งที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในการวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา คือ การวัดโดยใช้แบบทดสอบวัดแรงจูงใจ ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้โดยตรงกับการกีฬานิยมใช้กันคือ แบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) โดยแบบสอบถามนี้ถูกสร้างขึ้นโดยเพ็ลล์เลตต์เตียร์, ฟอว์เตียร์, วอลล์เลอร์แลนด์ ไบรร์, ทูสันและไบลส (Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais. 1995) ซึ่งแบบทดสอบนี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา แบบสอบถามนี้สามารถวัดระดับแรงจูงใจแต่ละประเภทของนักกีฬา แบบทดสอบนี้สามารถวัด แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) และไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation)

จะเห็นได้ว่าวิธีการวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเราสามารถใช่วิธีที่นิยมกันมากที่สุดคือการใช้แบบสอบถามหรือแบบทดสอบวัดแรงจูงใจ ซึ่งเป็นวิธีที่นักจิตวิทยาการกีฬา ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้ในการทดสอบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬา ทั้งนี้เพื่อเป็นการประเมิน และวิเคราะห์สภาพจิตใจของนักกีฬาที่มีต่อการเล่นกีฬาทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งแบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือแบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ซึ่งสร้างขึ้นเพ็ลล์เลตต์เตียร์และคณะ (Pelletier, et al. 1995) ซึ่งแบบทดสอบนี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย และถูกปรับปรุงให้เป็นภาษาต่างๆ แต่ในปัจจุบันแบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬายังไม่ได้รับการปรับปรุงเป็นภาษาไทย ซึ่งในปัจจุบันในประเทศไทยยังไม่ได้มีการนำแบบทดสอบวัดแรงจูงใจนี้มาใช้ในการวัดแรงจูงใจของนักกีฬา

การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวเกิดจากการที่นักกีฬานั้นมีเจตคติที่มีต่อการเล่นกีฬาเป็นเช่นใดซึ่งเจตคติที่มีต่อการเล่นกีฬานั้น ดูด้า (Duda. 1993 : 421-422) ได้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ชนิดแรกคือเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน (Task Orientation) นักกีฬาที่มีเจตคตินี้จะเล่นกีฬาด้วยความพยายาม (มุ่งทำงาน) เช่น การเล่นเพื่อพัฒนาทักษะและฝีมือในการเล่นของตนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น โดยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อผลการแข่งขันว่าจะ แพ้ – ชนะ แต่จะเชื่อว่าความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ ชนิดที่สอง คือ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง (Ego Orientation) นักกีฬาที่มีเจตคตินี้จะเล่นกีฬาโดยมุ่งที่ผลการแข่งขันแพ้ – ชนะ ซึ่งเชื่อว่าความสามารถและปัจจัยภายนอก เช่น รางวัล ชื่อเสียง เป็นปัจจัยที่สำคัญนำไปสู่ความสำเร็จและสิ่งเสริมสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น

เจตคติที่มีต่อการเล่นกีฬา ทั้งเจตคติที่เกี่ยวกับงานและตนเอง ทั้ง 2 ชนิด มีการแสดงออกในการเล่นกีฬาที่แตกต่างกัน หรือแม้แต่ว่าระดับของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่มีความแตกต่างกันเช่นเดียวกัน ซึ่งแต่ละระดับนั้นสามารถบ่งชี้ถึงความตื่นตัวหรือลักษณะพฤติกรรมของนักที่แสดงออกได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา เพื่อทำการพัฒนาให้เป็นภาษาไทย ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการศึกษาถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองว่ามีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ทั้งนี้เพื่อนำผลของการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและเจตคติในการเล่นกีฬา รวมถึงแนวทางในการศึกษาสภาพจิตใจของนักกีฬาอันจะส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านสภาพจิตใจของนักกีฬา ซึ่งจะทำให้นักกีฬามีศักยภาพ และแสดงความสามารถทางด้านกีฬาได้อย่างสูงสุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
2. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale :SMS) จากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
2. เพื่อทราบถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
3. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
4. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
5. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าทางด้านจิตวิทยาการกีฬาในเรื่องของแรงจูงใจและเจตคติที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการกีฬาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาที่ 1

เพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในด้านจิตวิทยาการกีฬา คือ แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ของเพลล์เลตต์เตียร์, ฟอ์เตียร์, วอลล์เลอร์แลนต์ ไบรร์, ทูสันและไบลส (Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais, 1995) พัฒนาจากภาษาอังกฤษ เป็น ภาษาไทย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็น นักเรียนโรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี จำนวน 700 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็น นักเรียนโรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี จำนวน 248 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ (Krejeie) (เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. 2538 : 95)

การศึกษาที่ 2

ศึกษาเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็น นักกีฬาเยาวชน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวนนักกีฬา 8,600 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวน 368 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ Krejeie (เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. 2538 : 95)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)
 - 1.1 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน (Task Orientation)
 - 1.2 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง (Ego Orientation)
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
 - 2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)
 - 2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

2.3 ไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจที่จะทำหรือประพฤติ (Direction and Intensity) ในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์แรงจูงใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถ้อยเห็นหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าหมาย (สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541 :52)

2. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการและอยากจะทำพฤติกรรมบางสิ่ง บางอย่าง ด้วยเหตุผลและความชอบของตนเอง บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจภายในจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจและความยินดีในงานของตนเอง (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 23 - 24)

3. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของคนที่ได้รับแรง กระตุ้นจากภายนอกทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทางหรือ เป้าหมาย ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของคน ๆ นั้น (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 23 - 24)

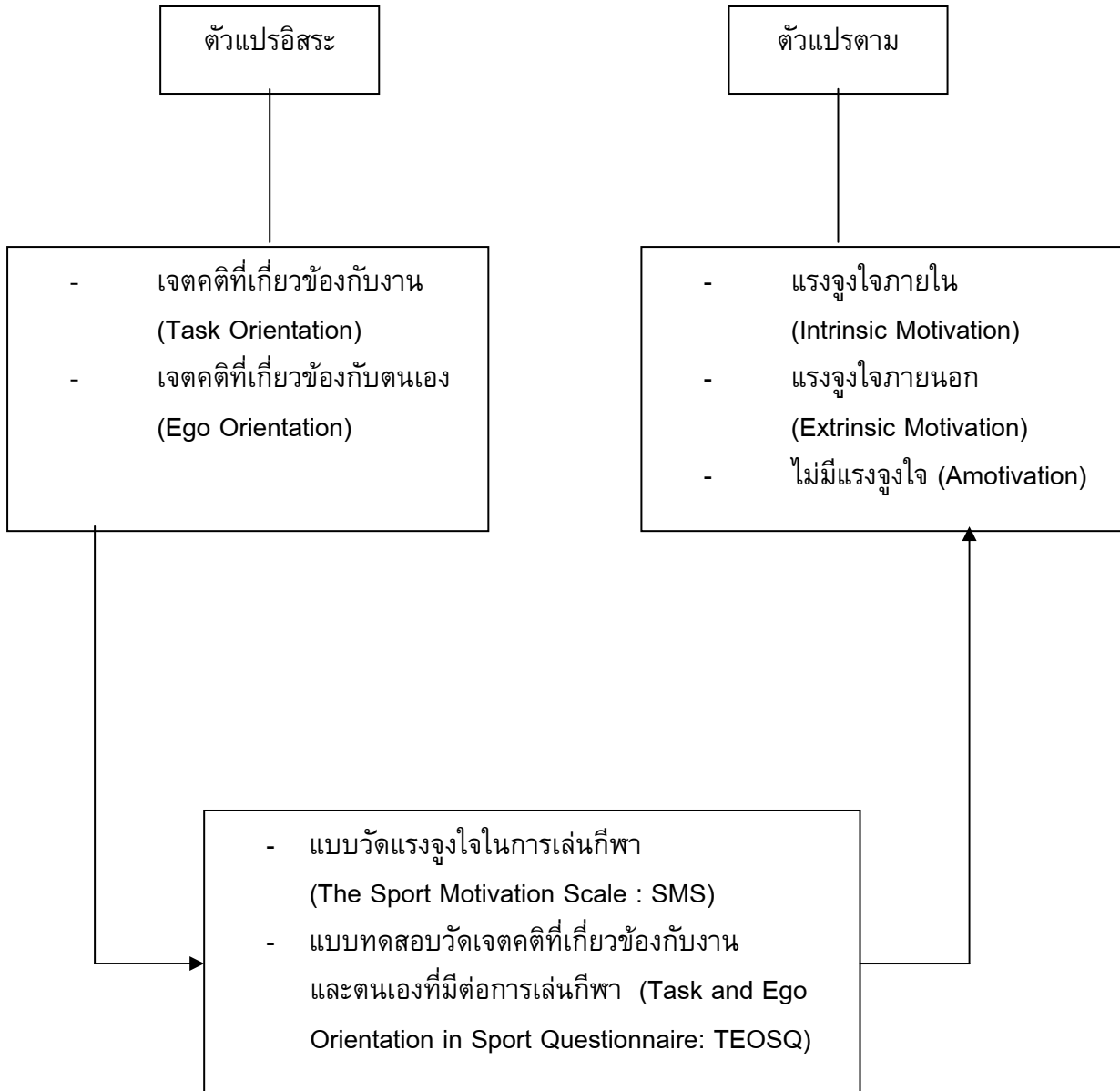
4. ไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation) หมายถึง สภาวะที่ไม่มีทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก

5. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จต่อการเล่นกีฬา หมายถึง แนวความคิดของนักกีฬาเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน และเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง วัดโดยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : TEOSQ) ฉบับภาษาไทย โดยลี วงศ์จตุรภัทร และฮาร์เมอร์ (Li Vongjaturapat, & Harmer, 1994. อ้างอิงจาก. ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 4)

6. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน (Task Orientation) หมายถึง แนวความคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาของนักกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากความพยายาม (มุ่งที่งาน) เชื่อว่าความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 4)

7. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง (Ego Orientation) หมายถึง แนวความคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากปัจจัยภายนอก (มุ่งผลแพ้ – ชนะ) สูง รับรู้ว่ามีสิ่งกีดขวางข้อบังคับของการเล่น ความสามารถ และปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่สำคัญนำไปสู่ความสำเร็จ (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 4)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีต่อการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
2. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แรงจูงใจ
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ
 - 1.3 ประเภทของแรงจูงใจ
 - 1.4 แรงจูงใจที่ทำให้คนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
 - 1.5 แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขัน
2. เจตคติต่อการเล่นกีฬา
3. เจตคติที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา
 - 3.1 ความสำเร็จในการเล่นกีฬา
 - 3.2 การรับรู้เป้าหมาย
 - 3.3 ความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา
 - 3.4 องค์ประกอบความเชื่อของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองของนักกีฬา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. แรงจูงใจ

1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลาย ๆ ความหมายดังนี้

ศิริโสภาค บุรพาเดช. (2529 : 19) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า ให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง

ลักขณา สรีวัฒน์. (2530 : 135) กล่าวว่า การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ๆ มาเมื่อได้รับสิ่งที่ต้องการแล้วจะหยุดพฤติกรรมนั้น ๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา

อารีย์ พันธุ์มณี. (2534 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจเพื่อผลักดันให้เกิด

พฤติกรรม เพื่อทดแทนการการณ์ขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

สืบสาย บัญวีรบุตร. (2541 : 52) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจที่จะกระทำ หรือประพฤติ (Direction and Intensity) ในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถอยหนีหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าประสงค์

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541 : 21) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการของคนและถ้าแต่ละคนมีความต้องการในสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใด ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น

จากความหมายของแรงจูงใจ แรงจูงใจเป็นตัวกำหนดการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ให้ เป็นไปตามความต้องการและความตั้งใจของแต่ละบุคคลในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของบุคคลนั้น

1.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผลหรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์และดังได้กล่าวแล้วว่าแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจากสี่แหล่ง คือ มาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา, จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้านสติปัญญา และจากองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎีเพื่ออธิบายว่า ทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมดังที่เป็นอยู่และจริง ๆ แล้วก็ไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเพื่ออธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้อย่างครอบคลุมจำต้องอาศัยการมองในหลาย ๆ แง่มุม มีผู้นำเสนอทฤษฎีแรงจูงใจไว้หลายคนสรุปได้ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) คนทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจในตัวเร้า ที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาแต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกแตกต่างกัน (อบรม สนิทบาล. ม.ป.ป. : 50)

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าเป็นสาเหตุของพฤติกรรมหลากหลายของมนุษย์ คือ สัญชาตญาณในตัวมนุษย์เอง ซึ่งคำว่า สัญชาตญาณ (instincts) เป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่เป็นอัตโนมัติเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้ และไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าใด ๆ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณจะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ อย่างเป็นอัตโนมัติ ลักษณะของสัญชาตญาณมี 3 ประเภท คือ

2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต สิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์คือ การได้มีชีวิตอยู่ มนุษย์จะมีสัญชาตญาณโดยอัตโนมัติที่จะมีพฤติกรรมเพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้ เช่น เมื่อร่างกายหิว กระจายหรือเจ็บปวด มนุษย์ก็จะพยายามหาทางเพื่อให้บรรเทาอาการดังกล่าว เพื่อให้ร่างกายอยู่ในภาวะปกติสัญชาตญาณประเภทนี้ทำให้คนเกิดพฤติกรรมที่บางครั้งไม่น่าเป็นไปได้ เช่น การแก่งแย่งการทำมาหากินเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ การฆ่ากันตายเพื่อป้องกันตนเอง การหาทางรอดเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ ถึงแม้การกระทำนั้นจะแสดงถึงความเห็นแก่ตัวก็ตาม

2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย เนื่องจากความตายเป็นสิ่งที่บุคคลไม่พึงปรารถนา และพยายามหลีกเลี่ยงทำให้ความรู้สึกกลัวความตายนีติดอยู่ในจิตใต้สำนึกของบุคคล เมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวข้องกับความตายเราจะรู้สึกกลัวโดยอัตโนมัติ เช่น อ่านข่าวพบโรคร้ายเราก็จะคิดถึงตัวเองก่อนหรือดูแลตนเองเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงอาหารบางอย่าง การออกกำลังกาย การตรวจร่างกายสม่ำเสมอเหล่านี้เกิดจากสัญชาตญาณเกี่ยวกับความตายทั้งสิ้น

2.3 สัญชาตญาณทางสังคม ดังที่ได้กล่าวกันว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม หมายถึงมนุษย์จะอยู่ตามลำพังคนเดียวมิได้ และเมื่อมนุษย์จำเป็นจะต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นคือ การปรับตัวเพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีชีวิตอยู่อย่างกลมกลืนความจำเป็นนี้ดูเหมือนจะเป็นไปโดยไม่ได้ต้องการวางแผนอะไร เพราะแต่ละคนมีสัญชาตญาณทางสังคมอยู่ในตัวเองแล้ว เช่น การเรียนรู้สภาพของสังคมที่พบอันได้แก่ กฎเกณฑ์ ประสพการณ์ แนวปฏิบัติหรือค่านิยมต่าง ๆ แล้วปรับเพื่อให้กลมกลืนและอยู่ในสังคมนั้นได้เป็นอย่างดี (สุชาติ สุธรรมรักษ์. 2531 : 184)

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์ภายในของแต่ละคนแรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกายเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการด้านสติ ปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมต่างกันแรงขับสามารถแยกได้คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน (โยธิน ศันสนยุทธ. 2531 : 150)

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความคาดหวังหรือการตั้งจุดหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่จะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นสิ่งตัดสินใจหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือ พฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (Hillgard. 1962 : 252)

5. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) เจ้าของทฤษฎีนี้คือ มาสโลว์ (Maslow) ซึ่งมีความเชื่อว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างหลากหลายและไม่มีสิ้นสุดก็คือ ความต้องการ (Needs) ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์นั่นเองโดยได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับภารกิจของความต้องการไว้ดังนี้

5.1 มนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการของมนุษย์เป็นแหล่งกำเนิดพฤติกรรมต่าง ๆ

5.2 ความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุดตั้งแต่เกิดจนตาย

5.3 ความต้องการของมนุษย์มีความแตกต่างกัน และมีลักษณะเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปซึ่งเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเองไปตามศักยภาพสูงสุดของตน

5.4 มนุษย์ต้องการการตอบสนองความต้องการในแต่ละชั้นอย่างพอเพียงในระดับหนึ่งเสียก่อนจึงพัฒนาไปสู่ความต้องการขั้นต่อไป ซึ่งบุคคลยังไม่ได้รับการสนองความต้องการ ในขั้นใดจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการในขั้นนั้น ลำดับความต้องการของมาสโลว์ แบ่งออกเป็น 5 ลำดับ

จากลักษณะความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) สามารถอธิบายได้ดังนี้

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ ความต้องการด้านสรีระ (Basic Physiological Need) ในการดำรงชีวิตของมนุษย์นับเป็นความต้องการที่จำเป็นที่สุด ที่ต้องได้รับการตอบสนองเป็นลำดับแรงให้เพียงพอในระดับหนึ่งบุคคลจึงจะพยายามในการตอบสนองความต้องการขั้นต่อไป ความต้องการด้านสรีระนี้ได้แก่ ความต้องการน้ำ อาหาร อากาศ สิ่งบรรเทาความเจ็บปวดของร่างกาย ความต้องการทางเพศ รวมทั้งความต้องการอยู่ในอุณหภูมิที่เหมาะสมความต้องการเหล่านี้เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมหลากหลาย เช่น การหาอาหารด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้หายหิว บางรายอาจถึงฆ่าตัวตายเพื่อต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดจากโรคร้ายต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อความต้องการขั้นนี้ได้รับการตอบสนองก็จะลดความรุนแรงลง และถ้าความต้องการลำดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียงแรงจูงใจประเภทอื่น ๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Need) เมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอบุคคลจะแสวงหาความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงต่อไป พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความต้องการขั้นนี้ เช่น การเลือกอาหารที่สะอาด ปลอดภัยจากเชื้อโรคต่าง ๆ การคาดเข็มขัดนิรภัยเป็นประจำความต้องการที่จะรักษาชีวิตทรัพย์สิน รวมทั้งการป้องกันภัยอันตรายอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนั้น อาจแสดงออกในลักษณะของกรคบหาบุคคลที่มีอำนาจมากกว่า เพื่อให้เกิดความอบอุ่นใจ เป็นต้น

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Need) ความต้องการขั้นนี้เป็นลักษณะของความต้องการได้รับความรักจากผู้อื่น และความต้องการเป็นผู้ที่ได้รับผู้อื่นด้วยซึ่งรวมทั้งการได้แสดงความเป็นเจ้าของที่ได้แสดงความรัก ห่วงใย ปรารถนาดี ปกป้องผู้อื่น และในขณะเดียวกันก็ต้องการให้บุคคลอื่นแสดงเช่นนั้นกับตนด้วย ความต้องการความรักและเอาใจใส่ที่เกิดขึ้นในมนุษย์ทุกคนแต่อาจมีการแสดงออกที่ต่างกัน ภรรยาบางคนอาจได้รับความรักความเอาใจใส่จากสามี แสดงออกด้วยการปรนนิบัติเป็นอย่างดี หรือนักเรียนบางคนอยากได้รับความรัก ความสนใจจากครู อาจเรียกร้องโดยการเอาใจครูหรืออาจแสดงความรักเพื่อให้อาจารย์สนใจก็เป็นได้ ควรทำความเข้าใจมูลเหตุที่แท้จริงของพฤติกรรมเหล่านั้น

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self-Esteem Needs) เป็นความต้องการขั้นที่สูงขึ้นหลังจากความต้องการขั้นที่ผ่านมารับการตอบสนองอย่างเพียงพอแล้ว ความต้องการขั้นนี้เกิดจากบุคคลต้องการมีหน้าตาที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นที่ยอมรับยกย่องจากสังคมโดยจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ เช่น นักกีฬาทุ่มฝึกซ้อมอย่างหนัก เพื่อให้ได้ชัยชนะหรือแชมป์ นักวิชาการที่มุ่งมั่นคว้าวิจัยเพื่อผลงานทางวิชาการ การทำความดีต่าง ๆ ล้วนแต่ต้องการการยกย่องในการกระทำนั้นทั้งสิ้น

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ ความต้องการที่จะบรรลุถึงศักยภาพของตนเอง (Self Actualization) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคลในการที่จะทำตามศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ การได้ทำตามสิ่งที่ตนเองพึงพอใจอย่างแท้จริง จากขีดความสามารถทั้งหมดที่มีอยู่เป็นการพัฒนาตนเองไปสู่จุดสุขสมบูรณ์ในตัวเอง อันจะก่อให้เกิดความสุข ความอึดใจและความภูมิใจโดยไม่มี การเปรียบเทียบสิ่งที่ตนเป็นอยู่กับใคร ๆ เช่น บุคคลหนึ่งประเมินศักยภาพในตนเองว่า สามารถจะเป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์ได้เขาได้พยายามศึกษาหาความรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนจนในที่สุดสามารถตั้งร้านซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้ ทำให้เขาเกิดความรู้สึกมีความสุขกับงานนี้มาก ถึงแม้จะมีรายได้ดีแต่เขาผู้ที่จบวิศวกรรมมาก็ตามเพราะแท้จริงแล้วขีดสูงสุดแห่งศักยภาพของแต่ละบุคคลนั้น ต่างกันอยู่ที่ว่าจะสามารถดำเนินไปบรรลุขีดสูงสุดที่มีอยู่ได้หรือไม่ (Maslow. 1970 : 35-46)

1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541 : 23 - 24) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ ดังนี้ แรงจูงใจโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการและอยากจะทำแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่าง ด้วยเหตุผลและความชอบของตนเอง บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจภายในจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจและความยินดีในงานของตนเอง เช่น ดีใจที่ได้ติดทีมชาติ ภูมิใจที่เป็นสมาชิกของทีมนักกีฬา เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง สภาวะของคนที่ได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอกทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของคน ๆ นั้น ได้ทั่วไปพฤติกรรมของคนมักจะได้รับแรงจูงใจจากภายนอกทั้งสิ้น เช่น ถ้านักกีฬาได้เหรียญทองจะได้ทองคำ 10 บาท เป็นรางวัล เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีนักจิตวิทยาบางกลุ่ม ได้มีการจำแนกประเภทของแรงจูงใจออกตามหลักการแสดงออกของพฤติกรรมได้เป็น 2 ประเภท (Taylor and Luthan. 1959; อ้างอิงจาก สมบัติ กาญจนกิจสมหญิง จันทรุไทย : 2542)

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในโดยไม่มีผลจากสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องในการกีฬาเป็นแรงจูงใจในการเล่นเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แรงจูงใจภายในมีความสำคัญและมีค่ามากสำหรับนักกีฬาแต่ละคนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬา

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันจากภายนอก หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักกีฬา เช่น เงินทอง รางวัล ชื่อเสียง เป็นต้น แรงจูงใจชนิดนี้เกิดจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของสังคม

อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้าจากสถาบันทั่วโลกกล่าวว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ นั้นสามารถทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้ (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975, White.1959) แรงจูงใจเหล่านั้นสามารถแบ่ง (Pelletier, et al. 1995) ได้ 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

โดยทั่ว ๆ ไปแรงจูงใจภายใน (IM) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในกิจกรรมจากความพอใจ และความต้องการที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรม (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975) เมื่อนักกีฬาทั้งหญิงและชายกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมโดยเกิดจากความเต็มใจ หรือเกิดจากแรงจูงใจภายในของตัวนักกีฬาเองก็จะทำให้ผลที่เกิดขึ้นประสบความสำเร็จได้ดี (Pelletier, et al. 1995; citing Deci & Ryan. 1985) ไม่ว่าจะเป็นตัวนักกีฬาหรือว่าใครก็ตามที่ได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติ บุคคลเหล่านั้นก็จะค้นพบว่า การจะทำให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจจากตัวของนักกีฬาเองและทำให้เกิดความมุ่งมั่นและพยายามที่จะเรียนรู้และฝึกฝนเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จที่วางไว้ ดีไซร์และไรอัน ได้สังเกตเห็นและสรุปว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากตัวนักกีฬานั้นถือเป็นศาสตร์ดั้งเดิมที่นักกีฬาสามารถนำไปสู่ความสำเร็จและความมุ่งมั่นในตนเอง ทั้งที่ความมุ่งมั่นในตนเองต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถเฉพาะบุคคลเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้ นักกีฬาสามารถประสบความสำเร็จได้

อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้าจากสถาบันทั่วโลกกล่าวว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ นั้นสามารถทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้ (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975; White. 1959) แรงจูงใจเหล่านั้นสามารถแบ่ง (Pelletier, et al. 1995; citing Vallerand, et al. 1992) ได้ 3 ประเภทคือ แรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ แรงจูงใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจเกี่ยวกับประสบการณ์

1.1 แรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ (Intrinsic Motivation to Know)

จากการศึกษาแรงจูงใจประเภทนี้ บุคคลที่มีแรงจูงใจในเรื่องความรู้ เกิดขึ้นเมื่อนักกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพราะ เป็นความต้องการและความพอใจของพวกเขาเหล่านั้นที่ได้มาจากการเรียนรู้ ได้เรียนรู้ และการศึกษาสิ่งใหม่ๆ ของพวกเขาในการกีฬา ดังนั้นสิ่งเหล่านี้สามารถอธิบาย การทำผลงานให้เป็นที่ต้องการได้โดยอาศัยประสบการณ์ การเรียนรู้และการฝึกฝนหรือแม้แต่

การทำความเข้าใจในสิ่งใหม่ๆ นั้นอยู่เสมอ เพื่อจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการค้นคว้าวิจัยซะ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬาต้องรู้จักเรียนรู้เทคนิคใหม่ๆ อยู่เสมอและใช้ประสบการณ์ที่มีมานำมาเรียนรู้

1.2 แรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Intrinsic Motivation toward Accomplishments)

การศึกษาตามหลักการศึกษาศาสตร์ โดยอาศัยต้นแบบหรืออาศัยแรงจูงใจจากผู้นำ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและเหมาะสมแต่ละบุคคล นักเขียนบางกลุ่มได้อ้างอิงถึงข้อมูลของตัวนักกีฬาว่าต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวและสิ่งรอบข้างเป็นแกนหลักในการนำไปสู่ความสำเร็จ (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975; Deci. 1985; Ryan. 1991) ความพยายามบวกกับแรงจูงใจและประสบการณ์ที่ได้รับการฝึกฝนจะทำให้ตัวนักกีฬาพอใจและยินดีในประสบการณ์เมื่อนักกีฬาพยายามไปสู่ความสำเร็จผู้นำที่มต้องอาศัยการเรียนรู้และเทคนิครวมกับความสามารถและประสบการณ์นี้เป็นแรงผลักดันนำไปสู่ความสำเร็จ

1.3 แรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ (Intrinsic Motivation to Experience Stimulation)

แรงจูงใจในด้านประสบการณ์ เป็นจุดเด่นของนักกีฬาที่สามารถใช้ความสามารถเฉพาะตัวหานักกีฬาเอง ซึ่งจะแสดงภาวะการณ์เป็นผู้นำกลุ่มและมีความโดดเด่นในเกมส์การแข่งขันนั้น (ความพอใจที่รู้สึกได้ ประสบการณ์ ความสนุกในเกมส์การแข่งขัน) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและบวกกับประสบการณ์ที่ได้ฝึกฝนมากก็จะทำให้นักกีฬานั้นสามารถที่จะนำเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นตัวหลักในการเล่นกีฬาและส่งผลให้มีแรงผลักดันทำให้ไปสู่ผลสำเร็จได้ในที่สุด

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจของนักกีฬาจะขัดแย้งกับแรงจูงใจภายนอก (EM) ในทางปฏิบัติและจุดมุ่งหมาย ที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975) เพราะแรงจูงใจจากภายนอกนั้นจะเป็นตัวบ่งชี้ให้นักกีฬานั้นเกิดความไม่มั่นใจในตัวเองจากสิ่งรอบข้าง (e.g., rewards) และส่งผลทำให้ไม่เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติ อย่างไรก็ตามไรอันและคณะ (e.g., Ryan, coneell & Grolnick.1990) ได้ให้ความหมายและบทสรุปของแรงจูงใจภายนอกไว้ได้ว่า แม้ว่านักกีฬาจะมีแรงกดดันมากหรือน้อยเพียงใดพวกเขาเหล่านั้นก็สามารถ ที่จะประพฤติปฏิบัติตัวเองมีความมั่นใจและฝึกฝนต่อเนื่องก็จะนำไปสู่จุดสำเร็จได้และแบ่งแรงจูงใจภายนอกได้ 3 ข้อ คือ กฎเกณฑ์ การรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม การพัฒนาบุคลิกภาพ

2.1 แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (Extrinsic motivation - External Regulation)

บทบาทที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับหลักของแรงจูงใจภายนอกที่แสดงให้เห็นได้ชัดคือ การปฏิบัติ การควบคุมตัวเอง แห่ลงข่าว ผลตอบแทน การบังคับควบคุมอารมณ์ (Pelletier, et al. 1995; citing Deci & Ryan. 1985) นักกีฬาที่ทำการแข่งขันและถูกกระตุ้นให้มีความกดดันจากโค้ชและให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นและจะทำให้เกมส์การแข่งขันนั้นประสบผลสำเร็จหรืออาจตรงข้ามทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จก็ได้ผลกระทบนี้จึงเป็นปัจจัยภายนอกที่ตัวนักกีฬา

2.2 แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (Extrinsic motivation - Introjection)

การรับอิทธิพลและลักษณะต่างๆ จากสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ตนเองอยู่ภายใต้แรงจูงใจนั้นมีมานานแล้วจะนี้นักกีฬาจำเป็นต้องรู้จักการควบคุมตนเองในการเล่น ต้องมีสมาธิสามารถแยกแยะได้ว่าตนเองกำลังปฏิบัติในหน้าที่ใดอยู่ ต้องควบคุมสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีต้องทำการฝึกฝนเพื่อให้เป็นนิสัย สามารถรับสภาวะกดดันและการตื่นเต้นของตัวเองได้ เพื่อลดสภาวะการขัดแย้งกันภายในจิตใจของตนเอง

2.3 แรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ (Extrinsic motivation -identification)

เป็นวิธีสุดท้ายของแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬาเป็นความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬาเองที่ต้องอาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติ (ทำให้สามารถนำไปสู่เป้าหมาย) อย่างไรก็ตามการแยกแยะสถานการณ์ควบคุมไปกับการควบคุมภายในจิตใจของตัวนักกีฬาด้วยเพื่อที่นักกีฬาจะได้ฝึกสมาธิและสามารถพิสูจน์ถึงการให้ก้าวไปสู่แรงจูงใจในการค้นคว้าชัยชนะมาครอบครอง

3. ไม่มีแรงจูงใจ (Amotivaiton)

เป็นช่วงเวลา 17 ปีมาแล้วที่แรงบันดาลใจที่เป็นตัวช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (Pelletier, et al. 1995; citing Abramson, Seligman & Teasdale. 1978) แรงจูงใจทำให้เราไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าสภาวะของจิตทั้งภายในและภายนอกได้ว่าจะมีความแน่นอนสักเพียงใดจากประสบการณ์ของตัวเองก็ยังสรุป ได้ว่าการผลักดันทั้ง 2 ชนิดนี้จะเป็นตัวส่งผลให้นักกีฬาสามารถนำไปพัฒนาเพื่อมุ่งมันทำให้ตัวนักกีฬาเองสามารถฝ่าฝืนอุปสรรคและก้าวหน้าไปหากได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งหมดนี้จะต้องอาศัยระยะเวลาและการประพฤติปฏิบัติ

ในช่วง 10 ปี ที่ดีไซท์และไรอันได้ทำการศึกษาสภาวะของแรงจูงใจนี้ก็สามารถสรุปได้ว่าการผลักดันของตัวนักกีฬามีผลกระทบทั้งตัวนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีมและเป็นตัวกำหนดให้การปฏิบัตินั้นส่งผลให้นักกีฬานำไปสู่ชัยชนะ

1.4 แรงจูงใจที่ทำให้คนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541 : 53 - 55) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. แรงจูงใจที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬาและ/หรือออกกำลังกาย (Motivation to Initiate Participating Sport and/or Exercise)

1.1 เหตุผลเกี่ยวกับความสวยงาม (Physical Appearance) และสมรรถภาพทางกายต้องการมีร่างกายเป็นกล้ามเนื้อ ได้สัดส่วนเป็นที่สนใจจากเพศตรงข้าม และต้องการมีสมรรถภาพทางกายดี ร่างกายแข็งแรง

1.2 เหตุผลทางการแพทย์ (Medical Reasons) แพทย์สั่งให้ออกกำลังกายและความเจ็บปวดเรื้อรัง

1.2.1 มีอาการที่จะนำไปสู่โรคต่าง ๆ เช่น ปริมาณโคเลสเตอรอลสูงความดันเลือดสูง เครียด

1.2.2 มีอาการบาดเจ็บเรื้อรัง เช่น เจ็บหลัง ปวดหลังไหล่เรื้อรัง

1.2.3 เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย หรือหลังจากการที่อวัยวะหยุดเคลื่อนไหวนาน ๆ

1.2.4 เพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวลจากการทำงานเป็นประจำ

1.3 เป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)

1.3.1 ต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นการสื่อสารในการเข้าสังคม

1.3.2 ต้องการใช้เวลาพร้อมกับเพื่อนและคนใกล้ชิดโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อ

1.3.3 ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกีฬาได้ถูกนำมาเป็นสื่อประสานระหว่างสมาชิกกลุ่มเช่นการเล่นกอล์ฟระหว่างผู้บริหาร

1.3.4 เพื่อยกระดับสถานะทางสังคม (Social Status) เพื่อสร้างชื่อเสียงทางด้านกีฬา เช่น การเป็นทีมชาติเพื่อให้ได้เงินและการยอมรับจากสังคมรอบข้าง

1.3.5 ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคนใกล้ชิดพ่อแม่ พี่น้อง คู่ครอง

1.4 การมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬา (Attitude Towards Sports)

1.4.1 การเห็นประโยชน์ ความสำคัญและความจำเป็นของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

1.4.2 มีการศึกษาและการมีประสบการณ์เดิมที่ดีต่อการออกกำลังกาย

1.4.3 ชอบและสนุกกับการออกกำลังกายกิจกรรมนั้นท้าทาย

ความสามารถ

2. แรงจูงใจที่ทำให้คนยังคงเล่นกีฬาและ/หรือการออกกำลังกาย (Motivation to Continue Participating Sport and/or Exercise) คือ

2.1 เหตุผลทางจิตวิทยา (Psychological Reasons)

2.1.1 มีแรงจูงใจในตนเอง (Self-Motivation) ลักษณะของบุคลิกภาพแบบ A (Type A) ที่ชอบสังคม ชอบการมีเพื่อน ชอบความท้าทาย การเสี่ยง ชอบการแข่งขัน มักร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย

2.1.2 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี (It Feels Good) มีความสนุกสนาน ท้าทายความสามารถ คลายเครียด ลดความวิตกกังวล มีการรับรู้ตัวว่าตนมีความสามารถ (Self-Efficacy) ประสบผลสำเร็จ (Perceive Competence) เป็นที่ยอมรับจากคนทั่วไป ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจในตัวเอง (Self-Esteem) จากการเล่นกีฬา

2.2 ผลของทางสรีรวิทยา (Physiological Body Composition Reasons)

2.2.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ร่างกายได้สัดส่วน กล้ามเนื้อแข็งแรง ร่างกายกระชับกระเฉง ทำงานได้นานขึ้นเหนื่อยน้อยลงและหายเหนื่อยเร็วขึ้นอารมณ์แจ่มใส สุขภาพจิตดี

2.2.2 สถานภาพสุขภาพดีขึ้น (Health Status) เช่น มีการเจ็บป่วยน้อยลง ปริมาณไขมันในเส้นเลือดและความดันเลือดลดลง ลดความเครียด

2.2.3 พัฒนาสมรรถภาพแบบแอโรบิก (Aerobic Fitness) ระบบหายใจและไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

2.3 เหตุผลทางสิ่งแวดล้อมและสังคม (Situational Reasons)

2.3.1 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในสภาวะครอบครัวที่มีเศรษฐกิจที่ดีพอควรจึงมีโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าคนที่มีฐานะทางการเงินต่ำ

2.3.2 อาชีพและการทำงาน เอื้อให้เล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายได้

2.3.3 มีเวลาและมีความสะดวกสบายในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

2.3.4 การได้พบเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ที่ต่างไปจากชีวิตประจำวัน

2.3.5 เป็นกิจกรรมใหม่ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ต่างไปจากที่เคยจำเจ

2.3.6 อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬาหรือเป็นสังคมที่สนับสนุนให้เล่นกีฬา

3. แรงจูงใจที่ทำให้คนเลิกเล่นกีฬาและ/หรือออกกำลังกาย (Motive to Discontinue Participating Sports and/or Exercise) คือ

3.1 มีปัญหาส่วนตัว (Personal Factors)

3.1.1 พฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสมทำให้หยุด หรือเลิกเล่นกีฬา เช่น คนที่สูบบุหรี่ หรืออ้วน หรือมีโรคที่เกิดอันตรายได้เมื่อออกกำลังกาย เช่น โรคไขข้ออักเสบ โรคตับ ทำให้ออกกำลังกายได้อย่างมีข้อจำกัด

3.1.2 ศาสนา และวัฒนธรรมความเชื่อและวัฒนธรรมบางท้องถิ่นไม่เอื้อให้ออกกำลังกาย รวมทั้งอายุ เพศ ล้วนมีผลต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬาหลายคนมีความเชื่อที่ผิดว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมของคนหนุ่มสาวหรือของเพศชายเท่านั้น

3.1.3 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย เพราะมีประสบการณ์เดิมไม่ได้ไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือได้รับบาดเจ็บจากการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

3.2 เหตุผลจากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมโดยรอบ (Environmental Factors)

3.2.1 เวลาและการจัดการไม่ได้ ทำให้ไม่มีเวลาหรือไม่จัดสรรเวลาให้กับการออกกำลังกาย

3.2.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิด เช่น โค้ช ครู พ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน

3.2.3 บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ไม่สนุกไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3.2.4 ราคาค่าบริการในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา มีราคาแพง

3.3 เหตุผลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม (Activity Variables)

3.3.1 ความเข้มข้นของกิจกรรมหรือความหนักหน่วงในการฝึกซ้อมไม่เป็นฝืดพอใจ เช่น เบาเกินไปหรือหนักเกินไป หรือไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือทำให้เสียการเรียน การทำงาน หรือสังคมส่วนอื่น ๆ

3.3.2 ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ๆ

3.3.3 กิจกรรมน่าเบื่อ ไม่หลากหลาย ไม่มีตัวให้เลือกตามที่ต้องการ

3.3.4 สนใจกิจกรรมอื่น จึงเลิกเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายนั้น ๆ

โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนที่มักเปลี่ยน ความสนใจตลอดเวลา

1.5 แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขัน

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 76-77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จอย่างทั่วถึงในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาคควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ ทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬารับรู้ถึงการมีส่วนร่วม ช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมและทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า
4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายเพียงใด
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ
6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬา กับความยากของการฝึก ทำหายความสามารถ เกิดความอยากลอง อยากซ้อม อยากแข่งขัน

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งมาจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ

1. ความรู้สึกเกิดความภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันซ้อม เพื่อให้จะทำให้ตนเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self-Image) มนุษย์ที่เราเกิดมา ๆ ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือนักกีฬาก็ตาม ย่อมมีความเพื่อฝัน ความอยากด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตนเอง และความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจิตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งเครียดกับตัวเองเป็นพิเศษในการซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับ นักกีฬาระดับแชมป์ต่าง ๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วย เหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนเองถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นการกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้มีจิตใจเขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา นี่จึงเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่อยากจะทำระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคนอาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานของตัวเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดียิ่งหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self-Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้พร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้ก็เป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลาให้ตัวเขาต้องฝึกหนักนั่นคือ ความปรารถนาที่อยากจะได้ชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันอาจจะมีมาซึ่งผลตอบแทนอื่น ๆ อีก เช่น รางวัลตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมสิ่งแวดล้อมและอื่นๆ แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

2. เจตคติต่อการเล่นกีฬา

เจตคติเป็นความเชื่อ ความรู้ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ต่าง และอื่น ๆ รวมทั้งท่าที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่เจตคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) แต่หากเป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะโต้ตอบ (State of Readiness) และแสดงให้ทราบถึงแนวทางในการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

จากการใช้คำจำกัดความของนักทฤษฎีที่ศึกษาเรื่องเจตคติทั้งหลายพอสรุปคำจำกัดความรวม ๆ ดังนี้ เจตคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 1 - 3) อย่างไรก็ตามคำจำกัดความที่มีอิทธิพลมากที่สุดก็คือ คำจำกัดความที่ว่าเจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจ และประสาท ซึ่งเกิดขึ้นจากสภาวะความพร้อมนี้จะมีผลต่อการกำหนดทิศทางการแสดงออกของบุคคลในการโต้ตอบต่อสิ่งของ และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

จากความหมายของเจตคติดังได้กล่าวมาแล้วนั้น เจตคติที่มีต่อกีฬามีความหมายถึงความคิดที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งจะโน้มนำให้เกิดการแสดงออกที่แน่นอนต่อกีฬาและสถานการณ์ทางด้านกีฬา (Triandis.1971 : 59) เจตคติแยกได้ 3 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบทางความคิด (Cognitive Component) ได้แก่ความรู้ ความเชื่อ ความคิดรวบยอด หรือการรับรู้ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นแง่ดีหรือไม่ดี เช่น ถ้าเรารู้ว่าการเล่นกีฬาดีหรือไม่ดีอย่างไร ก็จะทำให้เราเกิดเจตคติในทำนองนั้นต่อนักกีฬาได้

2. องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ความรู้สึก ส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากองค์ประกอบแรก เช่น เกลียด รัก ชอบ ฯลฯ ความรู้สึกนี้อาจจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อเขาได้เห็นหรือกล่าวถึงสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรม (Action Tendency Component) เป็นความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะมีการกระทบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้หมายถึงแนวปฏิบัติจะแสดงออกโดยไม่ฝักใฝ่ต่อความคิดและความรู้สึกในสององค์ประกอบข้างต้น (วัฒนา ศรีสัตย์วาจา 2534 : 26)

จากองค์ประกอบเหล่านี้จะเห็นว่าถ้าบุคคลนั้นไม่มีความเข้าใจหรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับกีฬา เขาจะไม่มีเจตคติต่อกีฬา เช่น เมื่อเห็นคนเล่นกีฬาขณะเกิดการบาดเจ็บความคิดของเขาเกี่ยวกับการเล่นกีฬาอาจจะเป็นไปในรูปอื่น ๆ เช่น เป็นตัวที่นำความทุกข์มาให้ซึ่งทำให้ความรู้สึกของบุคคลนั้นย่อมมีต่อสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นตัวแทนของคนทีเล่นกีฬา แต่ไม่ใช่ต่อกีฬา ดังนั้นองค์ประกอบทางความรู้ซึ่งสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจจะออกมาในรูป ความสุข ความทุกข์ ยินดี ไม่ยินดี หรืออื่น ๆ ความรู้สึกเหล่านี้จะมีมากหรือน้อยต่อกีฬาหรือสิ่งที่เขารู้จักขึ้นอยู่กับจำนวนและความถี่ของความรู้สึกที่เกิดเมื่อเขามีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาหรือปรากฏการณ์ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 3)

3. เจตคติเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา

3.1 ความสำเร็จในการเล่นกีฬา

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 60) กล่าวว่าในการเล่นกีฬา บุคคลที่เข้าร่วมในกิจกรรมย่อมต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จในการเล่นกีฬา ถ้ามองอย่างผิวเผินแล้วก็คือ ชัยชนะ (รู้สึกสำเร็จ) ส่วนความล้มเหลวก็คงจะเป็นความพ่ายแพ้ (ล้มเหลว) ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่สามารถควบคุมได้ว่าจะประสบผลสำเร็จ (ชัยชนะ) เพราะการที่จะได้รับชัยชนะในการเล่นกีฬาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้เล่นเสมอ

ความสำเร็จนั้นไม่ได้เกิดจากชัยชนะเพียงอย่างเดียวเพราะความสำเร็จในการเล่นกีฬาเป็นความรู้สึกของบุคคลนั้น (รู้สึกว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว) เพียงแต่สภาพสังคมภายนอกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่า ถ้าได้รับชัยชนะจึงประสบผลสำเร็จ ถ้าพ่ายแพ้ประสบความล้มเหลว ซึ่งบุคคลอาจจะรู้สึกประสบผลสำเร็จโดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน (ชนะ , แพ้) เลยก็ได้ แสดงความสามารถได้เต็มที่การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น การรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าก็อาจถือได้ว่าเป็นความสำเร็จในการเล่นกีฬาเช่นกัน โดยที่การประสบผลสำเร็จเช่นนี้จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวของบุคคลนั้นเป็นผู้ควบคุม

ในการเล่นกีฬา ถ้าบุคคลที่เล่นรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จอยู่เสมอแล้วจะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาต่อไป ต้องการที่จะประสบผลสำเร็จที่ทำหายหรือยากกว่าความสามารถของตนขึ้นไปเรื่อย ๆ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ประสบกับความล้มเหลวอยู่เสมอก็เกิดอาการกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) ซึ่งจะทำให้เขาหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ สถานการณ์ ที่ทำหายความสามารถ บุคคลเหล่านี้จะเลือกทำในสิ่งที่ยาก เพื่อจะประสบผลสำเร็จและไม่เลือกทำในสิ่งที่ล้มเหลวนี้ จะเลือกเล่นกีฬาโดยไม่ใช้ความพยายาม เพราะเป็นกลวิธีในการป้องกันตัว จะล้มเหลวเพราะไม่พยายาม ไม่ใช่เพราะความสามารถไม่เพียงพอ และเขาก็รู้สึกว่าถ้าเขาพยายามเต็มที่แล้วยังล้มเหลวอีก คนอื่นจะดูถูกเขาไม่มีความสามารถ

3.2 การรับรู้เป้าหมาย

การวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในปัจจุบันนี้มีรากฐานมาจากกระบวนการรับรู้ทางสังคม ซึ่งมุ่งที่การวิเคราะห์การรับรู้เป้าหมาย ของขบวนการสร้างแรงจูงใจ และแบบแผนของพฤติกรรม งานวิจัยได้มุ่งศึกษาไปที่ความเข้าใจในโครงสร้างและองค์ประกอบของความสำเร็จ โดยใช้หลักทฤษฎีของนิโคลส์ (Nicholls. 1989: 95) ในการประกอบการวิจัย ซึ่งสัมพันธ์กับความคิดและการกระทำ

ปัจจุบันการรับรู้ทางสังคมซึ่งเป็นผลมาจากความสำเร็จในการเล่นกีฬา สันนิษฐานว่าเป็นผลมาจาก 2 ขั้นตอน ในการแสดงความรับรู้เป้าหมายเพื่อบรรลุผลสำเร็จของนิโคลส์ (Nicholls) ในบางส่วนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหักเหการรับรู้เป้าหมาย และเกี่ยวข้องกับการที่แต่ละคนจะแสดงความสามารถการมีส่วนร่วมในสถานการณ์

1. การรับรู้ถึงความสามารถของตัวเอง และประสบการณ์ในการพัฒนาการกระทำหรือความชำนาญงาน (Task) จะเป็นตัวกำหนดความสำคัญของบุคคล (Elliott and Dweck. 1988 : 5)

2. การรับรู้เป้าหมาย การปรับปรุง และ / หรือ ความสามารถเฉพาะตัว การรับรู้การแสดงออกเป็นสิ่งที่ผิดปกติและความสำเร็จของบุคคลจะขึ้นอยู่กับ การเปรียบเทียบความสามารถของตนเองกับผู้อื่น หากความสามารถของบุคคลนั้นมีมากพออย่างเห็นได้ชัด

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง (Task and Ego Orientation) นั้นถูกใช้โดยนิโคลส์ (Nicholls. 1984 : 39) เพื่ออธิบายขั้นตอนของการรับรู้เป้าหมาย โดยเริ่มกล่าวถึงเรื่องแรงจูงใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาข้อสรุปถึงขั้นตอนของการรับรู้ซึ่งสัมพันธ์กับความแตกต่างของระดับความสามารถแต่ละคน ซึ่งนิโคลส์และมิลเลอร์ (Nicholls and Miller. 1984 : 122) ได้ศึกษาวิจัยพัฒนางานต่อของนิโคลส์ ได้เสนอว่าผลของการมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถ

จากการศึกษาของเอมส์และอาร์เชอร์ (Ames and Archer. 1981 : 260) พบว่า

1. การรับรู้เป้าหมายเป็นผลจากความสามารถในการตัดสินใจ และสิ่งที่แสดงถึงความสามารถคือการประสบความสำเร็จด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่เกี่ยวกับการกระทำของผู้อื่น หรือประสบความสำเร็จโดยใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อย

2. การรับรู้เป้าหมายให้ความสำเร็จแก่การพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ขบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่มีค่า สำหรับการทำงานได้ด้วยความสามารถที่ขึ้นอยู่กับความพยายาม

การวิจัยของเอมส์ (Ames) มุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนและผลที่ตามมาของความสามารถที่เป็นผลมาจากการรับรู้เป้าหมายเมื่อประกอบกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ต่อจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและมั่นคง ต่อเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน (Task Orientation) และเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง (Ego Orientation) ซึ่งจะเป็นแนวทางของการศึกษาในการบรรลุเป้าหมายดังที่กล่าวมาข้างต้น

3. การรวมเป้าหมายซึ่งมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จ (ลักษณะของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเอง)

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของเป้าหมายนั้นคือ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ในการที่จะเอนเอียงต่อเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเอง ในการเปลี่ยนแปลงความน่าจะเป็นในสถานะที่ถูกกำหนดลักษณะโดยการแข่งขันระหว่างบุคคล การประเมินจากสาธารณชน ค่านิยม ที่เป็นผลสะท้อนกลับและทดสอบทักษะ สถานะของการเปลี่ยนแปลงของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานจะปรากฏให้เห็นมากกว่าในด้านอื่น ๆ เป็นสภาพแวดล้อมซึ่งเน้นถึงขบวนการเรียนรู้การมีส่วนร่วม ทักษะ ความชำนาญของแต่ละคน และ / หรือ การแก้ปัญหาซึ่งนำไปสู่การมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน นิโคลส์ (Nicholls. 1989 : 95) กล่าวว่า สถานการณ์ที่จะมีการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเองมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะสภาพแวดล้อมของสังคม

4. ความเกี่ยวพันกันระหว่างการรับรู้เป้าหมาย ขบวนการจูงใจ และพฤติกรรมหลักการที่สำคัญในทฤษฎีปัจจุบันของการจูงใจเพื่อให้บรรลุผล คือ เป้าหมายมีอิทธิพลต่อการแปลความและตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บรรลุผล โดยนิโคลส์ได้กล่าวว่าการรับรู้เป้าหมายของแต่ละคนจะมีผลต่อการประเมินผลการแสดงความสามารถของตนเอง ที่เกิดจากความพยายาม จะตัดสินใจว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ในทางกลับกันการรับรู้ที่ถูกสันนิษฐานว่าความสำเร็จสัมพันธ์กับ

ความยากงานของงาน ความมานะพยายาม ความสนใจในการกระทำ การประคับประคอง หรือปรับปรุงการริเริ่มความมั่นคง (โดยเฉพาะหลังความล้มเหลว) ดังนั้นสถานะของเป้าหมายจึงอยู่ที่ความพยายาม

โดยทั่วไปสามารถทำนายได้ว่าคนที่มีความเป็นตัวของตัวเอง จะมีความมั่นใจในระดับความสามารถของตนเอง และเชื่อว่าการรับรู้ความสามารถนั้นเป็นเรื่องเปราะบางดีเวค (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 26; อ้างอิงจาก Dweck. 1986 : 146) กล่าวไว้ว่า เมื่อมีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองเกิดขึ้นและมีความสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของตนก็จะเกิดแบบแผนการดัดแปลงที่ไม่เหมาะสมขึ้นเพราะไม่ได้นำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาวและ / หรือ การลงทุนในความสำเร็จที่สัมพันธ์กับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามการดัดแปลงและการมีสติในการแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ของการย้ำถึงการรับรู้เป้าหมาย ซึ่งสันนิษฐานว่าการมีเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองควบคู่กับการรับรู้ระดับความสามารถของตนเองที่มีอยู่ในระดับต่ำ จะเป็นผลให้เกิดการเลือกพิจารณาว่ายากหรือง่ายเกินไป การลดหรือเลิกการพยายาม และลดการใช้ความคิดลง เมื่อเห็นว่าจะไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่สมดุลและขาดความมั่นคง (โดยเฉพาะหลังจากการล้มเหลว) ซึ่งการทำนายเหล่านี้ จะทำนายโดยใช้ข้อสันนิษฐานที่มีความสนใจในความสามารถของตน เมื่ออยู่ในสถานะที่มีเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองโดยจะกำหนดจุดรวมไปที่ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับข้อสันนิษฐานการวิจัยเจตคติเกี่ยวกับความสำเร็จ ที่เป็นแรงจูงใจที่ไปรื้อความรู้สึกทางกาย ในห้องเรียน รวมถึงการศึกษาภาคสนามการทดลองในห้องทดลองที่เป็นผลของเจตคติที่เกี่ยวกับงาน

จากเป้าหมายของการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา

1. เพื่อนำไปใช้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเริ่มและเล่นกีฬา เพื่ออธิบายและมุ่งพัฒนาการวัดระดับการมีเจตคติเกี่ยวข้องกับงานและตนเองในกีฬาแต่ละชนิด
2. การทดสอบข้อสันนิษฐานสำหรับกีฬาตามทฤษฎีการรับรู้ทางสังคมของการจูงใจให้เกิดความสำเร็จในการเล่นกีฬา เพื่อที่จะได้พัฒนาความสามารถของนักกีฬา และการให้ความสำคัญต่อการปลูกฝังการมีเจตคติที่เกี่ยวกับงาน ให้เกิดคุณค่าอย่างกว้างขวางทางการกีฬาทุกประเภทในปัจจุบัน
3. ศึกษาถึงเจตคติที่เกี่ยวกับงานหรือตนเองในนักกีฬาแต่ละประเภท มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร และศึกษาการทดสอบแรงจูงใจโดยอาศัยพื้นฐานการแสดงลักษณะเป้าหมายของนักกีฬา

3.3 ความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา

จากการศึกษาของโรเบิร์ตและดูดา (Roberts and Duda. 1984 : 282) ได้เสนอว่านักกีฬาประเภททีมที่มีเจตคติเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองและนักกีฬาประเภทส่วนใหญ่มักจะมีเจตคติเช่นนี้ซึ่งดูดา (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 27; อ้างอิงจาก Duda. 1988 : 95) ได้พยายามอธิบายถึงลักษณะของเจตคติเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาของ

นักกีฬาแต่ละประเภท จากการพัฒนาแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในชั้นเรียนของ นิโคลส์ (Nicholls. 1989 : 148) ต่อมา ดูด้า (Duda) ได้พัฒนาแบบทดสอบของจอห์น นิโคลส์ (John Nicholls) เป็นแบบทดสอบ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : TEOSQ) ซึ่งประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงเจตคติเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาทั้งหมด 13 ข้อ แบบทดสอบสามารถวัดได้ 2 ด้าน คือ เจตคติเกี่ยวกับงาน (Task Orientation) 7 ข้อ และเจตคติเกี่ยวกับตนเอง (Ego Orientation) 6 ข้อ ที่เป็นแบบสอบถามมาตรฐาน เช่น ข้อความตัวอย่างสำหรับผู้ที่มีเจตคติเกี่ยวกับตนเองดังนี้ “ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จสูงสุดเมื่อฉันชนะ” (Duda. 1989 : 318 - 335) โดยได้นำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับนักกีฬาประเภททีมมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายหญิงจำนวน 286 คน ผลการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง พบว่ามี 2 รูปแบบ คือ

1. เจตคติเกี่ยวกับงานและตนเองเป็นไปในทางเดียวกันคือ เมื่อมีแนวโน้มของเจตคติเกี่ยวข้องกับงานสูงก็จะมีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองสูงด้วย

2. เจตคติตรงกันข้าม คือ เมื่อมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานสูงก็จะมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองต่ำ และในทางตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานต่ำก็จะมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองสูง

จากผลการทดสอบของดูด้า ซึ่ง บอดี้ (Body. 1990 : 301) กล่าวว่าโครงสร้างองค์ประกอบ 2 รูปแบบ นี้พบได้อย่างสม่ำเสมอในการศึกษาขั้นต้น และผลการวิจัยในเวลาต่อมาก็พบเช่นเดียวกัน การทดสอบของดูด้าทั้งกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาวัยรุ่น ระดับโรงเรียน มัธยม และมหาวิทยาลัย นักกีฬาประเภททีมและบุคคล นิโคลส์ (Nicholls. 1989 : 157) ได้ศึกษาโครงสร้างขององค์ประกอบ 2 รูปแบบเพิ่มเติม ในเด็กอายุระหว่าง 10-12 ปี วัยรุ่นและผู้ใหญ่ในชั้นเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกันอย่างคงที่

จากการศึกษาของดูด้าและนิโคลส์ (Duda and Nicholls. 1991 : 79 - 87) กล่าวว่าทั้งสองเจตคติที่เกี่ยวข้องนี้จะมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งจะเกิดพร้อมกันโดยสมบูรณ์ แบบทดสอบเจตคติเกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา จากการศึกษานี้ของ นิโคลส์ (Nicholls) ในห้องเรียนยังเน้นเฉพาะแรงจูงใจในการรับรู้โดยใช้นักเรียนมัธยมปลายจำนวน 205 คน ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้เครื่องมือ 2 ชนิด เพื่อวัดแรงจูงใจและเจตคติที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงระหว่างคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองและแรงจูงใจซึ่งทำการวัดพร้อม ๆ กันในห้องเรียน

จากการศึกษาของดูด้าและนิโคลส์ (Duda and Nicholls. 1991 : 231) ได้พัฒนาการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบการมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองกับแบบสอบถามความรู้เรื่องกีฬาของกิลล์และดีเทอร์ (Gill and Deeter. 1988 : 191) และบัญญัติรายการความรู้เรื่องการแข่งขันเพื่อทำการสำรวจเพิ่มเติมและพยายามแยกเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองจากโครงสร้างที่เหมือนกันในการบรรลุความสำเร็จในการเล่นกีฬา

แบบทดสอบความรู้ด้านกีฬาได้พัฒนาเป็นไปหลายมิติ เพื่อการวัดผลกีฬาเฉพาะอย่างจากความแตกต่างระหว่างบุคคลในการบรรลุความสำเร็จในการเล่นกีฬา เครื่องมือนี้ ประกอบด้วย 3

ส่วน แต่มีส่วนสัมพันธ์กันซึ่งถูกทำเป็นตารางการแข่งขัน การรับรู้ชัยชนะและการรับรู้เป้าหมาย (Gill and Deeter. 1988 : 200)

การประเมินองค์ประกอบจุดมุ่งหมายของนักกีฬาที่ต้องการการบรรลุความสำเร็จจากการแข่งขันนั้นว่าต้องการชัยชนะการแข่งขันระหว่างบุคคลหรือต้องการบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคลซึ่งต้องการที่จะพยายามและต่อสู้เพื่อความสำเร็จในการเล่นกีฬานั้น สามารถทราบได้จากค่าคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเองของนักกีฬา ซึ่งจะสามารถประเมินได้ดีกว่าการสอบถามถึงความรู้ด้านกีฬาของนักกีฬา ซึ่งผู้ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา โดยเฉพาะถ้าเขาหรือเธอมีการรับรู้ถึงระดับความสามารถของตนเอง ก็จะเพิ่มความพยายามในการแข่งขันได้มากขึ้น ตลอดจนพยายามพัฒนาความสามารถของตนเองให้เพียงพอเฉพาะชนะผู้อื่นเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา ที่มักจะคำนึงถึงผลการแข่งขัน แพ้ – ชนะ เชื่อว่าชัยชนะในการแข่งขันระหว่างบุคคล จะแสดงถึงการมีความสามารถที่เหนือกว่าผู้อื่นและประสบความสำเร็จ

บุคคลที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาสูง นั้นสามารถค้นหาและเห็นคุณค่าของการแข่งขันเฉพาะในสิ่งที่สังคมยอมรับ เขาหรือเธอจะพยายามทำสิ่งที่ดีที่สุดและปรับปรุงทักษะ คือ “คุณเล่นเกมนี้อย่างไร” มากกว่า “คุณจะแพ้หรือชนะ” ซึ่งจะเห็นได้ชัดในผู้ที่มีเจตคติเกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา หรือในอีกด้านการใช้งานเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามากกว่า ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของผลสำเร็จทางเจตคติ แม้ว่าธรรมชาติสันนิษฐานว่า ความหมายและความท้าทายในการแข่งขันจะตรงข้ามกันกับผู้ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา ดังนั้นเจตคติเกี่ยวกับ “การแข่งขัน” ยังไม่กระจ่างชัดเพื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ลักษณะของเป้าหมาย

การรับรู้เป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬานั้น จะมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเองอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าของการตอบแบบสอบถามด้านความรู้ด้านกีฬาที่เป็นลักษณะของเป้าหมายที่นักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคล้ายกับการที่บุคคลสนใจในการสร้างเป้าหมายในการทำงานก็พยายามทำให้บรรลุเป้าหมายให้ได้ และทำสิ่งที่ดีที่สุดด้วยความสามารถของตนเอง อย่างไรก็ตามการแบ่งแยกเจตคติที่เกี่ยวข้องระหว่างงานและตนเองนั้น จะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะทำได้ด้วยความสามารถ และตัดสินใจสำเร็จ (ความสำเร็จตามเป้าหมาย) อย่างไรขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการรับรู้ของแต่ละบุคคล ในสถานการณ์นั้นว่ามีเจตคติแบบใด

ความสัมพันธ์ของการวัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาเฉพาะอย่าง ของเวียเลย์ และผลของคะแนนการรับรู้ ดูด้าและนิโคลส์ (Duda and Nicholls. 1991 : 221) ได้สันนิษฐานว่าความชัดเจนของเจตคติและความสัมพันธ์ในเชิงบวก จะปรากฏระหว่างผลของการรับรู้และระดับความสามารถของตน ซึ่งผู้ที่คาดหวังจากผลลัพธ์ของการแข่งขันอาจจะเป็นผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าคู่แข่ง ก็จะเป็นผู้ที่มีความเด่นชัดของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองซึ่งจะต้องพิสูจน์ข้อสันนิษฐานนี้อีกต่อไปอีก และยังสันนิษฐานว่า ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเองจะมีความสัมพันธ์จำเพาะ โดยเน้นที่การเล่นดีหรือการรับรู้การกระทำ ดูด้า กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่เล่นได้ดีซึ่งจัดโดยรายการรับรู้การแข่งขันเป็นเจตคติที่มีความหมาย 2 นัย คือ การเล่นได้ดี

การตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับนักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเองเด่น กว่ากัน ซึ่งนิโคลส์กล่าวว่า นักกีฬาจะเป็นเครื่องตัดสินในการกระทำตามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานหรือและตนเอง โดยทั่วไปงานวิจัยนี้ทดสอบการมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา จะชี้เป้าหมายในการแข่งขัน การรับรู้ชัยชนะ และความต้องการไปสู่เป้าหมายของแต่ละคนในการแข่งขัน ซึ่งไม่ใช้การตรวจสอบทางด้านจิตวิทยาของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองการวิจัยได้เสนอแนะว่า การให้ความสำคัญของการเล่นเก่งจะได้รับที่ตรงข้ามจากการแข่งขันซึ่งจะไม่เหมือนกับคนที่ไม่ใช่เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง จากผลการวิจัยในห้องเรียนก่อนหน้านี้ได้ชี้ว่า การประเมินความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองทำให้พิจารณาว่านักเรียนเข้าใจ และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของการเรียนอย่างไร (Nicholls. 1989 : 124)

3.4 องค์ประกอบความเชื่อของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองของนักกีฬา

1. แรงจูงใจ หรือ การกระตุ้น เช่น ผู้เล่นจะประสบความสำเร็จได้ต้องทำงานหนักพยายามทำให้ดีที่สุด ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. ความสามารถ เช่น ผู้เล่นจะประสบความสำเร็จถ้าพยายามต่อสู้ มีความสามารถเฉพาะตัวเล่นอย่างเป็นธรรมชาติ
3. ความหลอกลวง เช่น ผู้เล่นจะประสบความสำเร็จได้ถ้าโกง รู้ว่าจะสร้างความประทับใจให้โค้ชได้อย่างไร และรู้ว่าจะทำตัวเองให้ดูดีกว่าที่เป็นได้อย่างไร
4. ปัจจัยภายนอก เช่น ผู้เล่นจะประสบความสำเร็จถ้าหากเขาโชคดี หรือมีเสื้อผ้าและอุปกรณ์ที่ดี

ผู้ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความเชื่อที่ว่าความสำเร็จในการเล่นกีฬาเป็นหน้าที่ขององค์ประกอบแรงจูงใจ และการทำงานหนัก เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานจะสัมพันธ์ในเชิงลบกับการแสดงออกถึงความสามารถในการโกง และหลอกลวงผู้ฝึกสอนที่เป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการเล่นกีฬา ในทางตรงกันข้ามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองจะสัมพันธ์ เชิงบวกกับความเชื่อที่ว่าการเล่นกีฬาและทักษะของผู้เล่นจะทำให้ประสบความสำเร็จ

จากการค้นคว้าได้เสนอว่าในขอบเขตความสำเร็จด้านกีฬา เกี่ยวกับระเบียบลักษณะเป้าหมายของบุคคลเป็นความรู้ที่คงอยู่กับความเชื่อของเขาหรือเธอ เกี่ยวกับความสามารถที่จะอธิบายถึงเหตุผลที่เขาหรือเธอประสบความสำเร็จด้านกีฬาอย่างไร ซึ่งนิโคลส์ (Nicholls. 1989 : 204) กล่าวว่า เป็นแบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายและความเชื่อของแต่ละคนในทฤษฎีความสำเร็จในการเล่นกีฬา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

วิลลิสและคณะ (Willis, et al. 1982 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการ

แข่งขันจุดมุ่งหมายของการศึกษา เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน หญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาลู่และลานและนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับทีมมหาวิทยาลัย นักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบถามเฉพาะกีฬาที่มีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมแข่งขันและพลังแรงจูงใจคะแนนที่เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์ของผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอๆ คือ ความกลัว

เอลี่ (Early. 1987 : 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลจุดมุ่งหมายของการศึกษาคั้งนี้ เป็นการวัดลักษณะการปรับตัวขึ้นพื้นฐานกับการปรับความประพฤติ เครื่องมือที่ใช้วัดเป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอล กรีฑาประเภทลู่ กอล์ฟ และนักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกายการแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขึ้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่านักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแข็งไม่มีในนักกีฬาประเภททีม และยังพบว่าแรงจูงใจในการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกันข้อแนะนำเพื่อการพัฒนาทักษะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ดูด้า (Duda.1989 : 318) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง และจุดประสงค์ในการเล่นกีฬา ของนักเรียนมัธยมที่เรียนพลศึกษา เป็นชาย 128 คนและหญิง 193 คน จากการใช้แบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาจาก นิโคลส์ (Nicholls) พบว่า มีปัจจัยที่เป็นโครงสร้างที่มีความมั่นคงของเจตคติ วิเคราะห์จากจุดประสงค์ของแบบสอบถามการเล่นกีฬา ซึ่งมี 7 ปัจจัย โดยการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลต่อความสามารถในการแสดงออกของทักษะในการเล่นกีฬา พบว่าผู้ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน มีความสัมพันธ์ด้านบวกกับความเชื่อ ความร่วมมือ และการเป็นพลเมืองที่ดี ส่วนผู้ที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองจะเป็นเครื่องชี้ผลทางบวกที่เชื่อว่าจะส่งเสริมความมีศักดิ์ศรีในตนเองมากขึ้นและเพิ่มสถานะภาพทางสังคมสูงขึ้น

ไวท์ (White. 1990 : 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักกีฬาหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐานซึ่งมี 3

ตอน คือ ประสบการณ์ทางด้านการกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางด้านความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบมีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬา การพิจารณาเป็นพิเศษในด้านความก้าวร้าวและความขัดแย้งมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไขขององค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา และแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขายังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือและเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา และประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991 : 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของกิจกรรมทางกาย ลักษณะทางจิตใจที่แสดงออกมา ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง คือ การกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา และการวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา มีสอง กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจภายในความสามารถและความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ได้พบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในเรื่องจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่มซึ่งมี 3 กลุ่มคือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมอื่น ๆ การศึกษาด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวาพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความวิตกกังวลใจ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (ไตรลักษณ์ คำนิล. 2546 : 24; อ้างอิงจาก Mitchell. 1993 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญทำให้ประสบความสำเร็จกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้

ตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้นและการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้า ครั้งนี้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ตสมา (Tjeerdsma. 1994 : 2949) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษา คือ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน คนที่เรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม ที่กำหนดทิศทางและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายวีดีโอเทปและกำหนดรหัส เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางทักษะกลไกล การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน

บอยและมิเชล (Boyd and Michal. 1994 : 411 - 424) ได้ทำการศึกษาถึงเจตคติสู่ความสำเร็จที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง จากสมาพันธ์กีฬายาวชน (NASPA) สมัยประชุมที่ฮูลด์สเทกซ์ ปี 1990 โดยศึกษาจากแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเบสบอลของเยาวชนและการสร้างสมมุติฐานทางด้านเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง ที่มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกในการเล่นขณะแข่งขัน เช่น ความสามารถ ความกระตือรือร้น การติดตามการแข่งขัน ซึ่งศึกษาจากชายอายุ 88 ปี และเด็กชายอายุ 10 - 12 ปี โดยการตอบแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาของนักกีฬา (TEOSQ) ของดูต้า (Duda) และการวัดความเข้าใจการแสดงความสามารถและความพยายาม และความพึงพอใจในการเล่นกีฬา พบว่า มีความสัมพันธ์ภายในและมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ที่เป็นเช่นนี้เพราะ เจตคติสู่ความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความพยายามอย่างเต็มที่ในการแสดงความสามารถจึงควรทำให้มีการส่งเสริมให้นักกีฬามีเจตคติที่สนับสนุน ให้มีเจตคติสู่ความสำเร็จที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการค้นคว้าวิจัย จากประเทศฝรั่งเศส สเปน เยอรมัน อิตาลี โดยได้รับการยอมรับจากสมาคมจิตวิทยาประเทศสหรัฐอเมริกา

ไวท์และซาลลี (White and Sally. 1994 : 4 - 18) ได้ศึกษา ความเกี่ยวข้องของเพศ ที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ในการทดสอบและอธิบายถึงความแตกต่างของเจตคติสู่ความสำเร็จในการเล่นกีฬา โดยประเมินจากเยาวชนชายหญิง 237 คน จากโรงเรียนมัธยม วิทยาลัย และเยาวชนที่เล่นกีฬาเพื่อสันทนาการ โดยให้เยาวชนตอบแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) พบว่า เยาวชนที่มีความสามารถสูงในการ

แข่งขัน คือ กลุ่มวิทยาลัย มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองมากกว่ากลุ่ม อื่น ๆ และพบว่าเพศชาย มีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะปรากฏคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน จะความมั่นคงต่อเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์ ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ฟอกซ์และคณะ (Fox, et al. 1994 : 253 - 261) ได้ทำการศึกษาถึงโครงสร้างของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองของเด็ก 231 คน (อายุเฉลี่ย 11.1 ปี) จากแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ แต่ละเจตคติที่เกี่ยวข้อง และผลกระทบของแรงจูงใจต่อเจตคติกับการศึกษาการหยั่งรู้ความสามารถในการแข่งขัน เป็นการเปรียบเทียบ 4 กลุ่มเจตคติคือ สิ่งที่เป็นพื้นฐานความเข้าใจที่จะทำให้เกิดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานตนเองในการเล่นกีฬา จากการตอบแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) พบว่า นักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองมากกว่าเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา มีปัจจัยมากจากการหยั่งรู้ความสามารถในการแข่งขันกีฬา และความสนุกสนานในการเล่นกีฬา

ดูดำและคณะ (Duda, et al. 1995 : 40 - 63) ได้ศึกษาถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองและแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาของนักกีฬา ซึ่งได้สรุปการเชื่อมโยงระหว่างการสร้างเจตคติกับทฤษฎีเจตคติสู่ความสำเร็จในการเล่นกีฬาของ นิโคลส์ (Nicholls) ทฤษฎีการประเมินกระบวนการรับรู้ของ ดีไซน์และไรอัน (Deci and Ryan) ในการกำหนดของแรงจูงใจภายในการเล่นกีฬาของนักกีฬา จากการอภิปรายผล พบว่า เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน จะนำไปสู่การทำให้ลดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา จากการตรวจสอบในปัจจุบัน มีการพิจารณาความสัมพันธ์ของสถานภาพเกณฑ์ ของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองและแรงจูงใจ ในชั้นเรียนและในการเล่นกีฬา โดยการนำทั้งสองมาทำการวิจัยไขว้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ยังไม่ได้รับปริญญา 228 คน และประเมินจากการตัดสินใจเข้าร่วมสังคม ระหว่างระดับคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาและแรงจูงใจภายใน มีความคงที่ของเจตคติและแรงจูงใจภายใน สอดคล้องกับทฤษฎีทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กัน จากผลของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา

4.2 งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิมาชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ให้ทำการศึกษาคือนักกีฬาทิมาชาติไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน เป็นนักกีฬาชาย 252 คน จำนวนทั้งหมด 400 คน ซึ่งเป็นนักกีฬารวมทั้งหมด 27 ชนิด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิมาชาติชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

คือ รายได้และประโยชน์เกื้อกูลและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่าง นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

วัชร คำเพ็ง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทย ตัวอย่างประชากรเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน และ กลุ่มที่ 4 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าความเที่ยงตรง .74 ไปวัดกับกลุ่มตัวอย่าง ประชากร นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 133.05
2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีตและกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทยต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พีระเจต รุ่งทอง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬา ประเภทบุคคลและประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 และเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และใน จำนวน กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของไวส์ที่มีการแปลเป็นภาษาไทย และหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.73 นำข้อเสนอนี้ที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า "ที"

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างทดลองก่อนและหลังการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ พบว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมุติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบการสอนแบบปกติและการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติพบว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนปกติ

ดุสิต สุขประเสริฐ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นนักมวยไทย ของนักศึกษานักมวยไทยสมัครเล่นและนักมวยไทยอาชีพ ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นนักมวยของนักศึกษานักมวยสมัครเล่นและนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักมวยไทย 3 กลุ่ม คือ นักมวยไทยในสถาบันศึกษานักมวยไทยสมัครเล่นและนักมวยไทยอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยของนักมวยทั้งหมดอยู่ในระดับสูง คือแรงจูงใจด้านการเข้าใจเหตุผล

นพรัตน์ เอี่ยมอดุง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษาการระบุนสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา 3 กลุ่ม และศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สภาพแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ในระดับสูง

ต่อพงศ์ คลังภรณ์. (2548). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิสของประชาชนที่สนามกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิส ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้เป็นประชาชนทั่วไปที่มาใช้บริการสนามเทนนิสจำนวน 300 คน แบ่งเป็นชาย 150 คน และหญิง 150 คน จากวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนทั่วไปชายระดับอายุ 30-39 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิส ระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย และด้านสถานที่และการบริการ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านสังคม ครอบครัวและเศรษฐกิจ
2. ประชาชนทั่วไปชายระดับอายุ 40 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิส ระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสังคม ครอบครัวและเศรษฐกิจ และด้านสถานที่และการบริการ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสุขภาพอนามัย
3. ประชาชนทั่วไปหญิงระดับอายุ 30-39 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิส ระดับปานกลาง 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ความถนัดเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่

เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย และด้านสถานที่และการบริการ ด้านมีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสังคม ครอบครัวและเศรษฐกิจ

4. ประชาชนทั่วไปหญิงระดับอายุ 40 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิส ระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านสังคม ครอบครัวและเศรษฐกิจ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านความคิดเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย และด้านสถานที่และการบริการ

เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คน เป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .92 ประกอบด้วยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก 7 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียงและด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต นอกจากนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียงด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านสุขภาพและอนามัย

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นอกจากนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์

3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านรายได้และผลประโยชน์

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้าน

ความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้เสนอนี้ พบว่า ผลการศึกษาของแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกนั้นมีความแตกต่างกันซึ่งนักกีฬาบางกลุ่มหรือบางประเภทมีความต้องการที่แตกต่างกันไป ความต้องการที่แตกต่างนี้จะบ่งบอกถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้น และมักมีการค้นพบวิธีสร้างแรงจูงใจในกิจกรรมกีฬา รวมไปถึงสาเหตุของแรงจูงใจที่ทำให้คนเล่นกีฬาหรือเลิกเล่นกีฬาและยังสามารถวิเคราะห์ถึงปัจจัยทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อการเล่นกีฬาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาได้ ซึ่งเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกในการเล่นกีฬา และเชื่อว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาจะยกระดับตนเอง และส่งเสริมให้มีความพยายามในการเล่นกีฬาให้ดีที่สุด และเจตคติมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จจะเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งจะสอดคล้องและเป็นแนวทางแก่ งานวิจัยของผู้วิจัย ที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ในอันที่จะศึกษาถึงระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อการเล่นกีฬาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาได้ชัดเจนและเป็นการพัฒนาการกีฬา ซึ่งจากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคลากรให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาที่ 1

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี จำนวน 700 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นักเรียนโรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี จำนวน 248 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ (Krejcie) (เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. 2538 : 95)

การศึกษาที่ 2

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นักกีฬาเยาวชน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวนนักกีฬา 8,600 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวน 368 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ (Krejcie) (เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. 2538 : 95)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ของเพลล์เลตต์เตียร์, ฟอ์เตียร์, วอลล์เลอร์แลนด์ ไบรร์, ทูสันและไบลส (Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais. 1995) ซึ่งผู้วิจัยนำแบบสอบถามนี้มาพัฒนาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยอ้างอิงข้อคำถามในแต่ละข้อจากแบบสอบถาม แบบสอบถามวัดแรงจูงใจนี้มีทั้งหมด 28 ข้อ สามารถวัดได้ 3 ด้านคือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มี 12 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 1, 2, 4, 8, 12, 13, 15, 18, 20, 23, 25, 27

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มี 12 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 6, 7, 9, 10, 11, 14, 16, 17, 21, 22, 24, 26

3. ไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation) มี 4 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 3, 5, 19, 28

2. แบบทดสอบวัดเจตคติที่เกี่ยวกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : TEOSQ) ของดูด้า (Duda. 1989 : 38) ฉบับภาษาไทย โดยลี วงศ์จตุรภัทรและฮาร์เมอร์ (Li Vongjaturapat & Harmer. 1994) มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง .78 - .96 มีค่าความเชื่อมั่น .78 - .73

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงเจตคติเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา มีทั้งหมด 13 ข้อ แบบสอบถามสามารถวัดได้ 2 ด้านคือ เจตคติที่เกี่ยวกับงาน (Task Orientation) มีข้อคำถาม 7 ข้อ และเจตคติที่เกี่ยวกับตนเอง (Ego Orientation) มีข้อคำถาม 6 ข้อ ใช้วัดเจตคติที่เกี่ยวกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 47)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 1

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

2. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ของเพลล์เลตต์เตียร์และคณะ (Pelletier, et al. 1995) ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอ คำแนะนำ

3. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการกีฬาของเพลล์เลตต์เตียร์และคณะ (Pelletier, et al. 1995) มาทำการพัฒนาจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นภาษาไทย ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอ คำแนะนำในการตรวจ

5. นำแบบสอบถาม ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และนำมาแก้ไข ปรับปรุง

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงรูปแบบและความถูกต้องด้านภาษาไปทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach, 1970 : 126)

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1

1. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ได้ค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับเท่ากับ .38
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2

1. ศึกษาแบบทดสอบวัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา ซึ่งลีและคณะ (Li, et al. 1996) ได้แปลเป็นฉบับภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจและเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับนักกีฬาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try – out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .73

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือไปยัง ผู้ควบคุมทีมนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยชี้แจงแบบสอบถาม ณ สถานที่แข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่มีความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ที่พัฒนาเป็นภาษาไทย โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของครอนบาค

(Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach, 1970 : 126)

2. หาค่าสัมประสิทธิ์ของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าคุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา โดยทำการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 โดยจำแนกตามตัวแปร อายุ เพศ ประเภทกีฬา ประสบการณ์ในการแข่งขัน และระดับในการแข่งขัน ใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬา กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ซึ่งประกอบด้วย

- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬาโดยรวมกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโดยรวมของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22

- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน

- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าคุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา โดยทำการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก

ในการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้ทำการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Cronbach Alpha Coefficient)

ตาราง 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้าน	ค่าความเชื่อมั่น(α)
แรงจูงใจภายใน(Intrinsic Motivation)	0.91
- แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับความรู้ (Intrinsic Motivation to Know)	0.77
- แรงจูงใจภายในที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Intrinsic Motivation toward Accomplishments)	0.80
- แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ (Intrinsic Motivation to Experience Stimulation)	0.77
แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)	0.87
- แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (Extrinsic Motivation to External Regulation)	0.69
- แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (Extrinsic Motivation to Introjection)	0.64
- แรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ (Extrinsic Motivation to Identification)	0.77
ไม่มีแรงจูงใจ (Amotivaiton)	0.72
รวมทั้งฉบับ	0.93

จากตาราง 1 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา สามารถจำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม ได้ค่าดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 ซึ่งจัดว่าเป็นค่าที่สูงแสดงว่าแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

- แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อยพบว่า

- แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับความรู้ (Intrinsic Motivation to Know) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

- แรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Intrinsic Motivation toward Accomplishments) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

- แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ (Intrinsic Motivation to Experience Stimulation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

ด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อยพบว่า

- แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (External Regulation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

- แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (Introjection) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64

- แรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ (Identification) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

ด้านไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

การหาค่าอำนาจจำแนกใช้การวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to total correlation) และเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 117)

ตาราง 2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1. เพื่อความสุข ฉันรู้สึกถึงชีวิตที่มีประสบการณ์ที่ตื่นเต้น	0.59
2. เพื่อความสุขที่เกิดจากการทำให้รู้จักกีฬาที่เล่นอยู่มากขึ้น	0.59
3. ฉันเคยมีเหตุผลที่ดีในการเล่นกีฬาแต่ตอนนี้ฉันกำลังถามตัวเองว่าควรเล่นต่อดีไหม	0.31
4. เพื่อความสุขในการค้นพบเทคนิคการฝึกใหม่ ๆ	0.58
5. ฉันไม่รู้อีกต่อไปแล้วฉันรู้สึกได้ว่าฉันไม่มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในกีฬาได้	0.21
6. เพราะมันทำให้ฉันได้เป็นที่ยอมรับอย่างดีจากคนที่ฉันรู้จัก	0.54
7. เพราะในความเห็นของฉัน มันเป็นหนทางที่ดีที่สุดที่จะได้พบปะผู้คน	0.54
8. เพราะฉันรู้สึกพอใจส่วนตัวเมื่อมีความเชี่ยวชาญเทคนิคการฝึกที่ยากขึ้น	0.60
9. เพราะมันเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเล่นกีฬาถ้าอยากจะมีรูปร่างดี	0.54
10. เพื่อศักดิ์ศรีของความเป็นนักกีฬา	0.60
11. เพราะเป็นหนทางที่ดีที่สุดทางหนึ่งที่ฉันเลือกในการพัฒนาอีกด้านหนึ่งของฉัน	0.70
12. เพื่อความสุขที่เกิดขึ้นขณะที่ฉันพัฒนาหรือแก้ไขจุดอ่อนของฉัน	0.63
13. เพื่อความตื่นเต้นที่ฉันรู้สึกได้เมื่อฉันเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม	0.66
14. เพราะฉันต้องเล่นกีฬาเพื่อจะได้รู้สึกดีต่อตัวเอง	0.60
15. เพื่อความพอใจในประสบการณ์เมื่อฉันทำให้ตัวเองมีความสามารถที่สมบูรณ์แบบ	0.74
16. เพราะคนรอบข้างฉันคิดว่ามันเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มีรูปร่างดี	0.57
17. เพราะมันเป็นหนทางที่ดีในการเรียนรู้หลายสิ่งที่สามารถนำมาใช้ในด้านอื่นๆของชีวิตของฉัน	0.62
18. เพื่ออารมณ์ที่ดี เมื่อฉันได้เล่นกีฬาที่ฉันชอบ	0.67
19. มันไม่ชัดเจนอีกต่อไปแล้ว ฉันไม่คิดว่าฉันควรเล่นกีฬาอีก	0.25
20. เพื่อความสุข ที่สามารถทำการเคลื่อนไหวที่ยาก ๆ ได้	0.61
21. เพราะฉันรู้สึกแย่ หากฉันไม่ใช้เวลาให้กับการกระทำนั้น	0.42
22. เพื่อแสดงให้เห็นว่าฉันเก่งอย่างไรในการเล่นกีฬา	0.55
23. เพื่อความสุขที่ฉันได้รับจากการเรียนรู้เทคนิคการฝึกที่ฉันไม่เคยทำมาก่อน	0.31
24. เพราะเป็นหนทางที่ดีที่สุดทางหนึ่งในการรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ	0.55

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก(r)
25. เพราะฉันชอบความรู้สึกของความต็มตำในกิจกรรม	0.65
26. เพราะฉันต้องเล่นกีฬาเป็นประจำ	0.52
27. เพื่อความสุขที่ได้ค้นพบกลยุทธ์ใหม่ๆ ในการแสดงความสามารถ	0.67
28. ฉันมักถามตัวเองว่า ดูเหมือนว่าฉันไม่สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ฉันตั้งไว้	0.35

จากตาราง 2 พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬามีค่าอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.74 โดยที่ข้อคำถามทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกเกิน 0.20 ดังนั้นข้อคำถามของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาทุกข้อจึงสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่าข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุดคือ ข้อ 15. เพื่อความพอใจในประสบการณ์เมื่อฉันทำให้ตัวเองมีความสามารถที่สมบูรณ์แบบ (ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.74) รองลงมาคือ ข้อ 11 เพราะเป็นหนทางที่ดีที่สุดทางหนึ่งที่คุณเลือกในการพัฒนาอีกด้านหนึ่งของฉัน (ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.70) และข้อ 18 เพื่ออารมณ์ที่ดี เมื่อฉันได้เล่นกีฬาที่คุณชอบ (ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.67) ส่วนข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยที่สุด 3 อันดับคือ ข้อ 5 ฉันไม่รู้อีกต่อไปแล้วฉันรู้สึกได้ว่าฉันไม่มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในกีฬาได้ (ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.21) ข้อ 19 มันไม่ชัดเจนอีกต่อไปแล้ว ฉันไม่คิดว่าฉันควรเล่นกีฬาอีก (ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.25) และข้อ 3 ฉันไม่รู้อีกต่อไปแล้วฉันรู้สึกได้ว่าฉันไม่มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในกีฬาได้กับข้อ 23 เพื่อความสุขที่ฉันได้รับจากการเรียนรู้เทคนิคการฝึกที่คุณไม่เคยทำมาก่อน มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.31

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 โดยจำแนกตามตัวแปร อายุ เพศ ประเภทกีฬา ประสบการณ์ในการแข่งขัน และระดับในการแข่งขัน ใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
11	2	0.54
12	4	1.09
13	21	5.71
14	45	12.23
15	78	21.20
16	96	26.09
17	95	25.82
18	25	6.79
19	2	0.54
รวม	368	100.00
เพศ		
ชาย	154	41.85
หญิง	214	58.15
รวม	368	100.00
ประเภทกีฬา		
บุคคล	132	35.87
ทีม	236	64.13
รวม	368	100.00
ประสบการณ์ในการแข่งขัน		
น้อยกว่า 2 ปี	79	21.47
2 – 3 ปี	132	35.87
3 – 5 ปี	107	29.08
5 – 6 ปี	29	7.88
มากกว่า 6 ปี	21	5.71
รวม	368	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับในการแข่งขัน		
เป็นนักกีฬาโรงเรียน	82	22.28
เป็นนักกีฬาเขตการศึกษา	261	70.92
เป็นนักกีฬาทิมชาติ	19	5.16
เป็นนักกีฬาระดับโลก	1	0.27
อื่นๆ	5	1.36
รวม	368	100.00

จากตาราง 3 พบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 368 คน จำแนกได้ดังนี้

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.09 รองลงมาคือ อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.54

เพศ นักกีฬาส่วนใหญ่เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.15 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.85

ประเภทกีฬา นักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาประเภททีม คิดเป็นร้อยละ 64.13 ประเภทบุคคล คิดเป็นร้อยละ 35.87

ประสบการณ์ในการแข่งขัน นักกีฬาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการแข่งขัน 2 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.87 รองลงมาคือ 3 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.05 และประสบการณ์ในการแข่งขัน มากกว่า 6 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.71

ระดับในการแข่งขัน นักกีฬาส่วนใหญ่ เป็นระดับนักกีฬาเขตการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.92 รองลงมา คือ ระดับนักกีฬาโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 22.28 และระดับนักกีฬาระดับโลก มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.27

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬา กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 (N = 368)

ตัวแปร	แรงจูงใจในการเล่นกีฬา	
	r	p
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา	0.50*	0.00
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา	0.07	0.16

จากตาราง 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ด้านเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามากขึ้นก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากขึ้น แต่ถ้านักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาน้อยลงก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาน้อยลงเช่นกัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ด้านเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา แสดงให้เห็นว่าเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาของนักกีฬาไม่ว่ามีค่ามากหรือน้อยจะไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน (N = 368)

ตัวแปร	แรงจูงใจภายใน		แรงจูงใจภายนอก		ไม่มีแรงจูงใจ	
	r	p	r	p	r	p
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา	0.53*	0.00	0.41*	0.00	-0.08	0.12
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา	0.01	0.79	0.13*	0.01	0.23*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้านได้ผลดังนี้

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามากขึ้นก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาทั้งภายในและภายนอกมากขึ้น แต่ถ้านักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาน้อยลงก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาทั้งภายในและภายนอกน้อยลงเช่นกัน

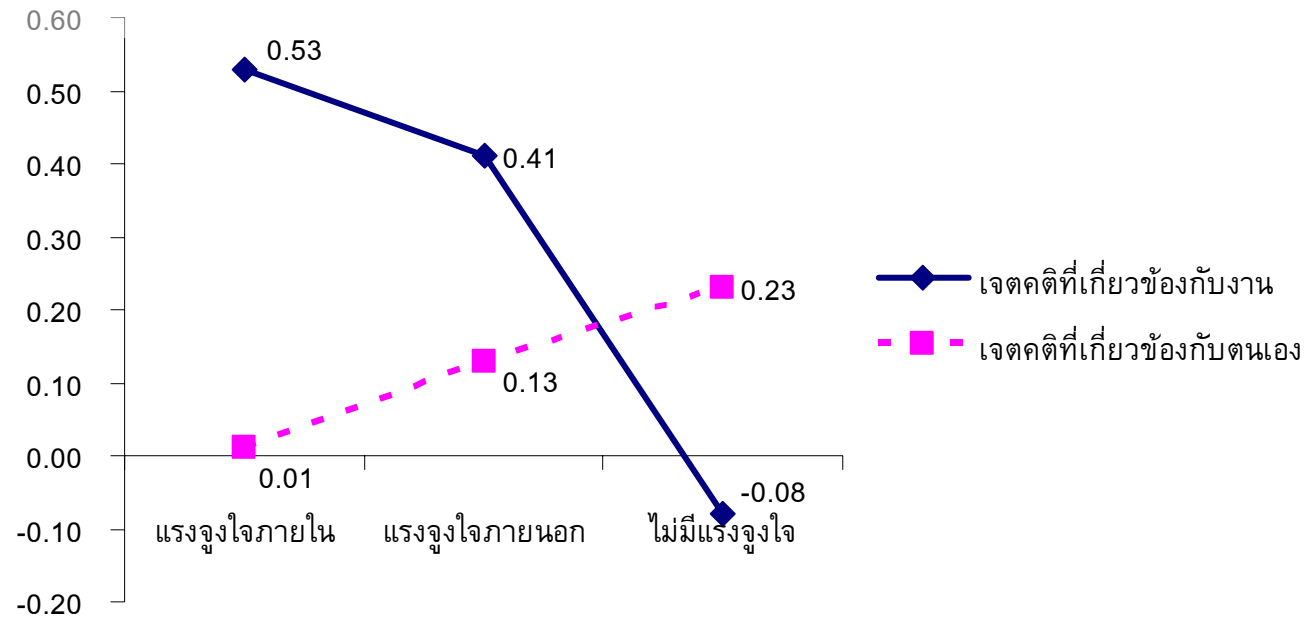
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ไม่มีความสัมพันธ์กับความไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามากขึ้นก็จะมีแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬามากขึ้น แต่ถ้านักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาน้อยลงก็จะมีแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬาน้อยลงเช่นกัน

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬา ดังภาพประกอบ 2

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ภาพประกอบ 2 เส้นกราฟแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายใน) ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน (N = 368)

ตัวแปร	แรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้		แรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ		แรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์	
	r	p	r	p	r	p
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา	0.50*	0.00	0.48*	0.00	0.43*	0.00
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา	0.03	0.62	0.04	0.40	-0.03	0.54

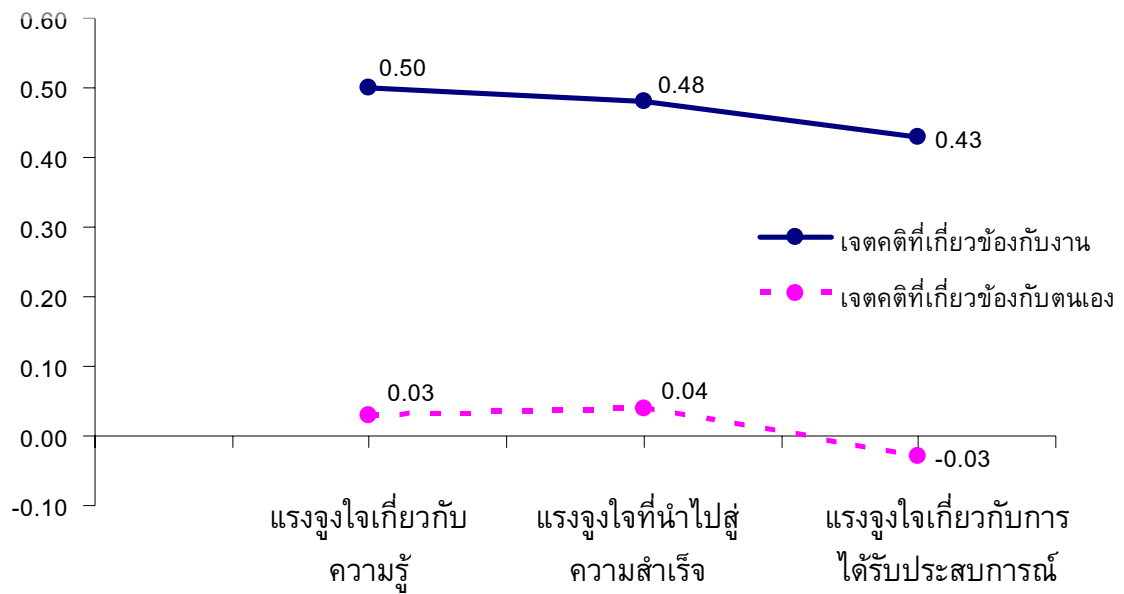
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายใน) ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้านได้ผลดังนี้

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬามีค่ามากจะส่งผลให้นักกีฬา มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์มีค่ามาก แต่ถ้าเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬามีค่าน้อยจะส่งผลให้นักกีฬา มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ มีค่าน้อยเช่นเดียว

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ แสดงให้เห็นว่าไม่ว่านักกีฬาจะมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามากหรือน้อยก็ไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ ดังภาพประกอบ 3

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ภาพประกอบ 3 เส้นกราฟแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายใน) จำแนกเป็นรายด้าน

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายนอก) ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน (N = 368)

ตัวแปร	แรงจูงใจภายนอก ด้านการพัฒนา บุคลิกภาพ		แรงจูงใจภายนอก เกี่ยวกับการรับ อิทธิพลจาก สิ่งแวดล้อม		แรงจูงใจภายนอก เกี่ยวกับกฎเกณฑ์	
	r	p	r	p	r	p
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานใน การเล่นกีฬา	0.44*	0.00	0.29*	0.00	0.32*	0.000
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ในการเล่นกีฬา	-0.01	0.99	0.12*	0.03	0.21*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (ภายนอก) ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน ได้ผลดังนี้

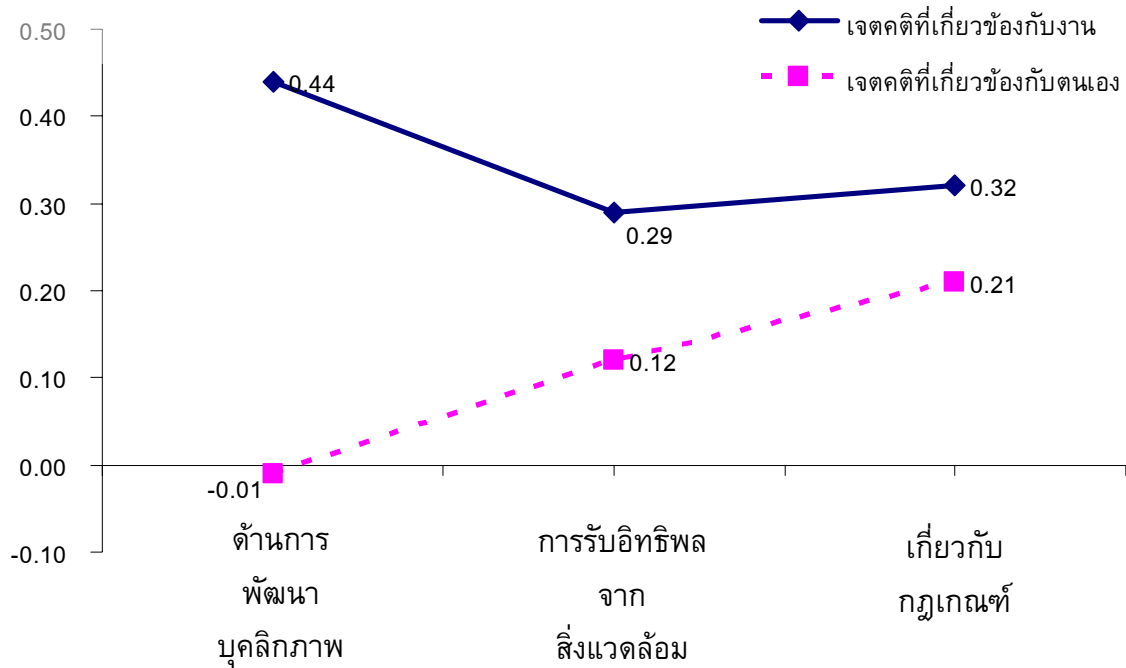
เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามากก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์มากด้วยและหากนักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาน้อยก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์น้อยด้วยเช่นกัน

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามากก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์มากด้วยและหากนักกีฬาที่มี

เจตคติที่เกี่ยวข้อกับตนเองในการเล่นกีฬาน้อยก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอก
เกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์น้อยด้วย

เจตคติที่เกี่ยวข้อกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
ด้านแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ดังภาพประกอบ 4

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ภาพประกอบ 4 เส้นกราฟแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้อกับงานในการเล่น
กีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้อกับตนเองในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจ (ภายนอก) ในการเล่นกีฬา จำแนก
เป็นรายด้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ผลของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความมุ่งหมายของการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
2. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) จากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

โดยมีการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาที่ 1 เป็นประชากร คือนักเรียนโรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี จำนวน 700 คน และใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน การศึกษาที่ 2 เป็นนักกีฬาเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวนนักกีฬา 8,600 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา The Sport Motivation Scale : SMS ของ เฟลล์เลตต์เตียร์, ฟอ์เตียร์, วอลล์เลอร์แลนด์ ไบรร์, ทูสันและไบลส (Brise, Vallerand, Blais & Pelletier. 1995) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาจากภาษาอังกฤษ เป็น ภาษาไทย มีทั้งหมด 28 ข้อและแบบทดสอบวัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา ฉบับภาษาไทย โดยลี วงศ์จตุรภัทรและฮาร์เมอร์ (Li Vongjaturapat & Harmer.1996 : 208-213) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จต่อการเล่นกีฬา ทั้งหมด 13 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้านคือ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน (Task Orientation) มีข้อคำถาม 7 ข้อ และเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง (Ego Orientation) มีข้อคำถาม 6 ข้อ โดยใช้วัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬา (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 47) มีการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอนคือ 1. วิเคราะห์ค่าคุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา โดยทำการหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น 2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 โดยจำแนกตามตัวแปร อายุ เพศ ประเภทกีฬา ประสบการณ์ในการแข่งขัน และระดับในการแข่งขัน ใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬา กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ซึ่งประกอบด้วย

- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬาโดยรวมกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโดยรวมของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22
- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน

- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเล่นกีฬากับแรงจูงใจภายนอกในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 จำแนกเป็นรายด้าน

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าคุณภาพเครื่องมือวิจัย ค่าความเชื่อมั่นของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาทั้งหมดเท่ากับ 0.93 ด้านแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อยพบว่า แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับความรู้ (Intrinsic Motivation to Know) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 แรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Intrinsic Motivation toward Accomplishments) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 แรงจูงใจภายในเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ (Intrinsic Motivation to Experience Stimulation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

ด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อยพบว่า แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (External Regulation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69 แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (Introjection) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64 แรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ (Identification) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

ด้านไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามีค่าอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.74 จะเห็นได้ว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยได้ดี

2. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และด้านแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ไม่มีความสัมพันธ์กับความไม่มีแรงจูงใจ

3. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายนอกและความไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬา

3.1 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านแรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้านแรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ

3.3 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาแรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ด้านแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ และแรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ผลการวิเคราะห์ผลของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ของ เพลล์เลตต์เตียร์, ฟอว์เตียร์, วอลล์เลอร์แลนต์ ไบรร์, ทูสันและไบลส (Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais. 1995) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา สามารถวัดได้ 3 ด้านคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) และไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation) มีระดับคะแนน 7 ระดับ ตั้งแต่ ไม่ตรงเลยทั้งหมด ถึง ตรงทั้งหมด โดยหาค่าคุณภาพเครื่องมือ ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93 ซึ่งสอดคล้องกับโดแกนนิส (Doganis. 2000) ได้นำเสนอผลการศึกษา การตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของเพลล์เลตต์เตียร์และคณะ (Pelletier, et al. 1995) โดยพัฒนาจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษากรีก จากนักกีฬา จำนวน 134 คน มีระดับคะแนนที่เหมาะสม ถึง ดีที่สุด 7 ระดับ และหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .64 ถึง .78 ซึ่งมีปัจจัยที่สนับสนุนการวิเคราะห์มีความเที่ยงตรงตามแบบอย่างของแบบสอบถาม นอกจากนี้ค่าความสัมพันธ์ของคะแนนทั้ง 7 ระดับ ประเมินจากการรายงานเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองจากตัวนักกีฬาเองจากการฝึกในทิศทางที่คาดหวังไว้

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 อภิปรายดังนี้

2. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีผลต่อแรงจูงใจ

2.1 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ด้านความรู้ ด้านความสำเร็จ และด้านการได้รับประสบการณ์ซึ่งบ่งบอกว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น นักกีฬามีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาทักษะด้วยความพยายาม เช่นการเล่นพัฒนาฝีมือทักษะในการเล่นกีฬาของตนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น โดยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อผลการแข่งขันว่าจะแพ้หรือชนะ และนักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา นักกีฬายังเชื่อว่าปัจจัยภายในนำไปสู่ความสำเร็จ ปัจจัยภายในก็เป็นแรงจูงใจภายในที่เกิดจาก ที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง และเป็นแรงจูงใจที่สนองความต้องการของตนเอง และเกิดจากความ ต้องการหรือความพอใจที่จะได้รับความรู้ ต้องการที่จะเรียนรู้ ได้จากการศึกษาสิ่งใหม่ ๆ ต้องการ ประสบการณ์ รวมไปถึงการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาเป็นปัจจัยภายในซึ่ง สอดคล้องกับผลการค้นคว้าของดีไซน์และไวท์ (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975; White. 1959) ที่ว่าโดยทั่วไปแรงจูงใจภายใน (IM) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในกิจกรรมจากความพอใจ และความ ต้องการที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรม (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975) เมื่อตัวนักกีฬาทั้ง หญิงและชายกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมโดยเกิดจากความเต็มใจ หรือเกิดจากแรงจูงใจภายในของตัว นักกีฬาเองก็จะทำให้ผลที่เกิดขึ้นประสบความสำเร็จได้ดี (Pelletier, et al. 1995; citing Deci & Ryan. 1985) ไม่ว่าจะเป็นตัวนักกีฬาหรือว่าใครก็ตามที่ได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติ บุคคลเหล่านั้นก็จะค้นพบว่า การจะทำให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจจากตัวของนักกีฬา เองและทำให้เกิดความมุ่งมั่นและพยายามที่จะเรียนรู้และฝึกฝนเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จที่วางไว้ ดีไซน์และไวท์ ได้สังเกตเห็นและสรุปว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากตัวนักกีฬานั้นถือเป็นศาสตร์ดั้งเดิมที่ นักกีฬาสามารถนำไปสู่ความสำเร็จและความมุ่งมั่นในตนเอง ทั้งที่ความมุ่งมั่นในตนเองต้องอาศัย ประสบการณ์และความสามารถเฉพาะบุคคลเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้ นักกีฬาสามารถประสบความสำเร็จได้

2.2 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายนอก ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ซึ่งจากความสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา เชื่อว่าเป็นการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากความพยายาม (มุ่งทำงาน) เชื่อว่าความ พยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ และแรงจูงใจภายนอกก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้มองเห็นเป้าหมาย ซึ่ง สอดคล้องกับ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541 : 23 - 24) กล่าวว่า เป็นสภาวะของคนที่ได้รับแรง กระตุ้นจากภายนอกทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม ของคน ๆ นั้น โดยทั่วไปพฤติกรรมของคนมักจะได้รับแรงจูงใจจากภายนอกทั้งสินและดีไซน์ (Pelletier, et al. 1995; citing Deci. 1975) กล่าวว่าแรงจูงใจจากภายนอกนั้นจะเป็นตัวบ่งชี้ให้ นักกีฬานั้นเกิดความไม่มั่นใจในตัวเองจากสิ่งรอบข้าง (e.g., rewards) และส่งผลทำให้ไม่เกิดผลสำเร็จ ในการปฏิบัติและจากคำกล่าวของกิลล์และดีเตอร์ (Gill and Deeter. 1988 : 200) ที่ว่าบุคคลที่มีเจต

คติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาสูง นั้นสามารถค้นหาและเห็นคุณค่าของการแข่งขันเฉพาะในสิ่งที่สังคมยอมรับ เขาหรือเธอจะพยายามทำสิ่งที่ดีที่สุดและปรับปรุงทักษะ

2.3 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ไม่มีความสัมพันธ์กับความไม่มีแรงจูงใจ เพราะนักกีฬาส่วนใหญ่จะมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาค่อนข้างสูงซึ่งบุคคลที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาสูง นั้นสามารถค้นหาและเห็นคุณค่าของการแข่งขันกีฬาไปสู่การรับรู้เป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬาแต่ละคน จากผลการวิจัยจึงเห็นว่าเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬา จะมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโดยผลที่ได้ยังสอดคล้องกับผลการค้นคว้าของดูด้าและนิโคลส์ (Duda and Nicholls. 1991 : 221) ที่พบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติและแรงจูงใจในการเล่นกีฬา และผลดังกล่าวน่าจะเป็นตัวชี้ได้ว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬายังสูงนักกีฬาก็น่าที่จะรับรู้เป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬาได้สูงเช่นกัน ดังนั้นการไม่มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจึงไม่น่ามีความสัมพันธ์กับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาตามผลการวิจัยที่ได้

3. เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

3.1 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬา ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านนำไปสู่ความสำเร็จ ด้านการได้รับประสบการณ์ ซึ่งบ่งบอกว่า นักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง นั้นมีแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากปัจจัยภายนอก มุ่งผลแพ้ชนะ สูง รับรู้ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่สำคัญนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งจะพบจากการศึกษาของดีเวค (ปราณี อยุธยา. 2542 : 26; อ้างอิงจาก Dweck. 1986 : 146) กล่าวว่า เมื่อมีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองเกิดขึ้นและมีความสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของตนก็จะเกิดแบบแผนการดัดแปลงที่ไม่เหมาะสมขึ้นเพราะไม่ได้นำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาวและ / หรือ การลงทุนในความสำเร็จที่สัมพันธ์กับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามการดัดแปลงและการมีสติในการแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ของการเข้าถึงการรับรู้เป้าหมาย ซึ่งสันนิษฐานว่าการมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองควบคู่กับการรับรู้ระดับความสามารถของตนเองที่มีอยู่ในระดับต่ำ จะเป็นผลให้การเลือกพิจารณาว่ายากหรือง่ายเกินไป การลดหรือเลิกการพยายาม และลดการใช้ความคิดลง เมื่อเห็นว่าจะไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่สมดุลและขาดความมั่นคง (โดยเฉพาะหลังจากการล้มเหลว) ซึ่งการทำนายเหล่านี้ จะทำนายโดยใช้ข้อสันนิษฐานที่มีความสนใจในความสามารถของตน เมื่ออยู่ในสภาวะที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองโดยจะกำหนดจุดรวมไปที่ความสามารถ ดังนั้นจากโครงสร้างนี้พบว่าถ้าเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาจะไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

3.2 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายนอก ด้านการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และด้านเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ซึ่งบ่งบอกว่า นักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองนั้นมีเจตคติ มีแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ระบุว่าปัจจัยภายนอกเป็น

ปัจจัยที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งอาจได้รับปัจจัยภายนอกจากสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว นักกีฬา เช่นเงินทอง รางวัล ชื่อเสียงและยังมาจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้นทำให้นักกีฬาแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม สอดคล้องกับนิโคลส์ (Nicholls. 1989 : 95) กล่าวว่า สถานการณ์ที่จะมีการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับงานหรือตนเองมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะสภาพแวดล้อมของสังคม และยังสอดคล้องกับ (สมหญิง จันทรุไทย. 2542; อ้างอิงจาก สมบัติ กาญจนกิจ, Taylor and Luthan. 1959) ที่ได้จำแนกประเภทแรงจูงใจตามหลักการแสดงออกของพฤติกรรม โดยกล่าวว่า แรงจูงใจภายนอกเกิดขึ้นจากแรงผลักดันจากภายนอก หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักกีฬา เช่น เงินทอง รางวัล ชื่อเสียง เป็นต้น แรงจูงใจชนิดนี้เกิดจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของสังคม และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาของ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 60) ที่กล่าวว่าในการเล่นกีฬา บุคคลที่เข้าร่วมในกิจกรรมย่อมต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จในการเล่นกีฬา ถ้ามองอย่างผิวเผินแล้วก็คือ ชัยชนะ (รู้สึกสำเร็จ) ส่วนความล้มเหลวก็จะเป็นความพ่ายแพ้ (ล้มเหลว) ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่สามารถควบคุมได้ว่าจะประสบผลสำเร็จ (ชัยชนะ) เพราะการที่จะได้รับชัยชนะในการเล่นกีฬาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้เล่นเสมอ

ความสำเร็จนั้นไม่ได้เกิดจากชัยชนะเพียงอย่างเดียวเพราะความสำเร็จในการเล่นกีฬาเป็นความรู้สึกของบุคคลนั้น (รู้สึกว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว) เพียงแต่สภาพสังคมภายนอกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่า ถ้าได้รับชัยชนะจึงประสบผลสำเร็จ ถ้าพ่ายแพ้ประสบความล้มเหลว ซึ่งบุคคลอาจจะรู้สึกประสบความสำเร็จโดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน (ชนะ , แพ้) เลยก็ได้ แสดงความสามารถได้เต็มที่การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น การรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าก็อาจถือได้ว่าเป็นความสำเร็จในการเล่นกีฬาเช่นกัน โดยที่การประสบความสำเร็จเช่นนี้จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวของบุคคลนั้นเป็นผู้ควบคุม

ในการเล่นกีฬา ถ้าบุคคลที่เล่นรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จอยู่เสมอแล้วก็มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาต่อไป ต้องการที่จะประสบผลสำเร็จที่ทำหายหรือยากกว่าความสามารถของตนขึ้นไปเรื่อย ๆ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ประสบกับความรู้สึกล้มเหลวอยู่เสมอก็เกิดอาการกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) ซึ่งจะทำให้เขาหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ สถานการณ์ ที่ทำลายความสามารถ บุคคลเหล่านี้จะเลือกทำในสิ่งที่ย่าง เพื่อจะประสบผลสำเร็จและไม่เลือกทำในสิ่งที่ล้มเหลวนี้ จะเลือกเล่นกีฬาโดยไม่ใช้ความพยายาม เพราะเป็นกลวิธีในการป้องกันตัว จะล้มเหลวเพราะไม่พยายาม ไม่ใช่เพราะความสามารถไม่เพียงพอ และเขาก็รู้สึกว่าถ้าเขาพยายามเต็มที่แล้วยังล้มเหลวอีก คนอื่นจะดูถูกเขาว่าไม่มีความสามารถ

เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายนอก ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ไม่มีความต้องการในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ หรือเชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพนั้นไม่ได้นำไปสู่ความสำเร็จ แต่เชื่อว่าปัจจัยด้านอื่นนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งปัจจัยอื่นๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จนั้น อาจจะเป็น ใน

ด้านความรู้ ด้านประสบการณ์หรือแม้แต่ด้านสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับแนวคิดของดีเวค (ปราณี อยู่ศิริ. 2542 : 26; อ้างอิงจาก Dweck. 1986 : 146) ที่กล่าวว่า เมื่อมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองเกิดขึ้นและมีความสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของตนก็จะเกิดแบบแผนการดัดแปลงที่ไม่เหมาะสมขึ้นเพราะไม่ได้นำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาวและ / หรือ การลงทุนในความสำเร็จที่สัมพันธ์กับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับการศึกษาของดูดาและนิโคลส์ (Duda and Nicholls. 1991 : 221) ได้สันนิษฐานว่าความชัดเจนของเจตคติและความสัมพันธ์ในเชิงบวก จะปรากฏระหว่างผลของการรับรู้และระดับความสามารถของตน ซึ่งผู้ที่คาดหวังจากผลลัพธ์ของการแข่งขันอาจจะเป็นผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าคู่แข่ง ก็จะเป็นผู้ที่มีความเด่นชัดของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองซึ่งจะต้องพิสูจน์ข้อสันนิษฐานนี้อีกต่อไปอีก

3.3 เจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองในการเล่นกีฬาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความไม่มีความมั่นใจ ซึ่งแสดงว่านักกีฬาที่มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองมีแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการเล่นกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อว่าการที่จะประสบความสำเร็จหรือ สิ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก สอดคล้องกับแอปแรมสัน, ซีริงค์แมน, และทีร์ดูลี (Abramson, Seligman and Teasdale. 1978 : 49-74) แรงจูงใจทำให้เราไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าสภาวะของจิตทั้งภายในและภายนอกได้ว่าจะมีความแน่นอนสักเพียงใด จากประสบการณ์ของตัวเองก็ยังสรุป ได้ว่าการผลัดกันทั้ง 2 ชนิดนี้จะเป็นตัวส่งผลให้นักกีฬาสามารถนำไปพัฒนาเพื่อมุ่งมั่นทำให้ตัวนักกีฬาเองสามารถฝ่าฝืนอุปสรรคและก้าวหน้าไปหากได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งหมดนี้จะต้องอาศัยระยะเวลาและการประพฤติปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเล่นกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬานั้นมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นอย่างมากดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้นักกีฬามีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานในการเล่นกีฬาให้มากขึ้นจะส่งผลให้นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากตามไปด้วย

2. การนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้นั้นควรคำนึงถึงระดับการแข่งขันของนักกีฬาด้วย เพราะผลที่ได้ในการแข่งขันระดับต่างกันอาจได้ผลสรุปไม่เหมือนกันทำให้เกิดความผิดพลาดในการนำผลการวิจัยไปใช้

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬา ในระดับต่าง ๆ และในแต่ละภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันทางด้านวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ในการวิจัยเรื่องเจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬาที่มีต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นผู้วิจัยสนใจเฉพาะตัวแปรแค่สองส่วนคือ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือน่าจะมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเช่น ปัจจัยทางสถานภาพของตัวนักกีฬา ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬา เป็นต้น
2. ควรมีการทำวิจัยในดังกล่าวในระดับการแข่งขันกีฬาที่หลากหลายขึ้นเช่น ระดับนักเรียน หรือแม้กระทั่งระดับเอเชียนเกมส์เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้ว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นมีความแตกต่างหรือมีลักษณะเหมือนกัน
3. นอกจากการวิจัยในเชิงสำรวจแล้วน่าจะมีการทำวิจัยในลักษณะของการทดลองบ้างเพื่อนำผลที่ได้จากการทดลองไปใช้ในวงการศึกษาเช่น ทดลองกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักกีฬามีเจตคติที่ดีในการเล่นกีฬาแล้วตรวจสอบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหากพบว่าเป็นไปในเชิงบวกจะทำให้วิธีหรือแนวทางในการสร้างเจตคติและแรงจูงใจที่ดีต่อการเล่นกีฬาเพิ่มขึ้นได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ดุสิต สุขประเสริฐ. (2539). *แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ เอี่ยมมอด้. (2539). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ต่อพงศ์ คลังกรณ์. (2548). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิสของประชาชนที่สนามกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2547*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไทรลักษณ์ คำนิล. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชจำกัด.
- ปราณี อยุธยา. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีต่อการเล่นกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชัย ฝิวคราม. (2533). *แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พีระเจต รั้วทอง. (2536). *แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2548). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โยธิน ศันสนยุท. (2531). *เอกสารการสอนจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. (2538). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 212 การวิจัยเบื้องต้นทางพลศึกษา*. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา ศรีสัตร์วาจา. (2534). *จิตวิทยาทัศนคติ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชระ คำเพ็ง. (2536). *การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดช. (2529). *จิตวิทยาทั่วไป*. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทร์ไทย. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบคำสอน จิตวิทยาการศึกษา*. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สีบสาย บุญวีรบุตร. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531). *เอกสารประกอบการสอนวิชา จต 101 จิตวิทยาเบื้องต้น*. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อจำกัด.
- อบรม สินภิบาล. (ม.ป.ป.). *รวมทฤษฎีจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Abramson , L.Y., Seligman, M.E.P., Teasdale, J.D. (1978). "Learned helplessness in humans : critique and reformulation." *Journal of Abnormal* . 87 : 49-74.
- Ames, C. and R. Ames. (1981). "Achievement Goals in the Classroom : Students'Arningstrategies and Motivation Processes." *Journal of Enducational Psychologe*. 80 : 260 - 267
- Boyd and Michael. (1994). "Task and Goal Perspectives in Organized Youth Sport." NASPSA Conference (1990. Houston. texas). *International Journal of Sport Psychology*. 25(4) : 411 - 424.

- Body, M. P. (1990). "The Effects of Participation Orientation and Success-failure on Post - Competitive Affect in Young Athletes." *Unpublished doctoral dissertation*. University of Southern California.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3rd.ed. New York : Happen and Row.
- Doganis G. (2000). "Development of a Greek version of the Sport Motivation Scale." *National Library of Medicine*. 90(2) : 505 - 512.
- Duda, Joan L. (1989). "The Relationship Between Task and Ego Orientation and The Perceived Purpose of Sport Among Male and Female High School Athletes." *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 11 : 318 - 335.
- _____. (1993). *Handbook of Research on Sport Psychology*. New York : The International Society of Sport Psychology.
- _____. (1995). "The and Ego Orientation and Intrinsic Motivation in Sport." *International Journal of Sport Psychology*. 26 (1) :40-63.
- Duda, J. L. and L. Chi. (1989). *The Effect of Task and Ego Inuoluing Conditions on Perceive Competence and Causal Attributions in Basketball*. PaperPresented at the Meetion of the Association for the Advancement of Applied Sport Psychology University of Washington. Seattle.
- Duda, J. L. and J.G. Nicholls. (1991). *The Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire*. Psychometric Properties. Manuscript Submitted for Publication.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). "Interpersonal Orientation and Motivational Differences Between Team and Individual Sport Participants." *Dissertation Abstracts*. MA : Stephen F Austin State University.
- Elliott, E. S. and C. S. Dweck. (1988). "Goals : An Approach to Motivation and Achievement." *Journal of Personality and Social Psychology*. 54 : 5 -12.
- Frederick, Christina M. (1991). "An Investigation of Relationships Among Participation Motives Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of Physical Axtivity." *Dissertation Abstracts*. PHD : The University of Rochester.
- Fox, Kenneth et al. (1994). "Children's Task and Ego Goal Profiles in Sport ,British," *Journal of Educational Psychology*. 64 (2) : 253 - 261.
- Gill, D. L. and T.E. Deeter. (1988). "Development of the Sport Orientation Questionnaire." *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 59 : 191 - 202.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Har Court, Brace World.

- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2ed ed. New York : Harper & Row.
- Nicholls, J. (1984). *Conceptions of Ability and Achievement motivation*. In R. Ames & C.Ames (Eds.) *Research on Motivation in Education : Student Motivation*.Vol.I. New York : Academic Press.
- Nicholls, J. G. (1989). *The Competitive Ethos and Democratic Education*. Cambridge. MA : Harvard University Press.
- Nicholls, J. And A. Miller. (1984). *Development and its Discontents : The Differentiation Of the Concept of Ability*. Greenwich. CT : JAI Press.
- Pellertier, G. et al. (1995). "Toward a New Measure of Intrinsic Motivation Extrinsic Motivation and Amotivation in Sport : The Sport Motivation Scale (SMS)." *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 17 : 35 - 53.
- Roberts, G. C. (1984). *Achievement Motivation in Children's Sport*. Greenwich. CT : JAI Press.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). "An Exploration of The Causal Relationship Among Achievement Motivation Variables In Physical Education." *Dessertation Abstracts*. PHD. University of South Carolina.
- White, Matha Lillian. (1990). "A Study of Collegiate Woman Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Woman Athletes, Athletes)." *Dissertation Abstracts*. PhD. University of Georgia.
- Willis, Joe D. et al. (1982). *The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness*. ERIC.
- White and Sally A. (1994). "The Relationship of Gender Level of Sport Involvement and Particpition Motivation to Task and Ego Orientation." *International Journal of Sport Psychology*. 25 (1) : 4 - 18.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบเกี่ยวกับเจตคติในการเล่นกีฬา
(Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : TEOSQ)
แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
(The Sport Motivation Scale :SMS)

แบบทดสอบเกี่ยวกับเจตคติในการเล่นกีฬา
เรื่อง เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง ต่อความสำเร็จในการเล่นกีฬา
(Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire : TEOSQ)

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความข้างล่างนี้และเลือกกาเครื่องหมาย X ลงบนตัวเลขที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุดว่า ท่านมีความรู้สึกที่ตนเองประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาเมื่อไร หรืออีกนัยหนึ่งท่านมีความรู้สึกที่เล่นกีฬาได้ดีเมื่อไร?

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ตนเอง
เล่นกีฬาประสบความสำเร็จ เมื่อ....?

1. ข้าพเจ้าเล่นได้และมีทักษะนั้นแต่เพียงผู้เดียว	1	2	3	4	5
2. ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ซึ่งทำให้อยากฝึกฝนมากขึ้น	1	2	3	4	5
3. ข้าพเจ้าสามารถทำได้ดีกว่าคนอื่น	1	2	3	4	5
4. คนอื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ดีเท่าข้าพเจ้า	1	2	3	4	5
5. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างและสนุกที่จะทำ	1	2	3	4	5
6. คนอื่น ๆ ทำให้เสีย ส่วนข้าพเจ้าไม่	1	2	3	4	5
7. ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะใหม่ จากการฝึกฝนอย่างหนัก	1	2	3	4	5
8. ข้าพเจ้าฝึกฝนอย่างหนักจริง ๆ	1	2	3	4	5
9. ข้าพเจ้าทำแต้ม ทำประตูหรือเล่นได้สูงสุด	1	2	3	4	5
10. สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ทำให้อยากฝึกฝนมากขึ้น	1	2	3	4	5
12. ทักษะที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ทำให้รู้สึกดี	1	2	3	4	5
13. ข้าพเจ้าทำดีที่สุด	1	2	3	4	5

แบบสอบถาม TEOSQ นี้ประกอบไปด้วยคำถาม 13 ข้อ เป็นคำตอบของเจตคติอันเนื่องมาจากความรู้สึกว่าตัวเองเล่นกีฬาประสบความสำเร็จ คำตอบของแบบสอบถามนี้ให้เลือก 1,2,3,4 และ 5 สำหรับการวิเคราะห์ตีความแบบสอบถามนี้จะต้องนำคำตอบออกมา รวมคะแนนก่อนโดย

ข้อที่ 2,5,7,8,10,12 และ 13 เป็นเจตคติที่เกี่ยวกับงาน (Task Orientation)

ข้อที่ 1,3,4,6,9 และ 11 เป็นเจตคติที่เกี่ยวกับตนเอง (Ego Orientation)

ให้รวมคะแนนของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ระดับคะแนนจะอยู่ระหว่าง 5 ถึง 30 ระดับของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองตามคะแนน TEOSQ จะเป็นดังนี้ (ปราชญ์ อยู่ศิริ .2542 : 91)

คะแนน 5 - 13 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองต่ำ

คะแนน 14 - 21 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองปานกลาง

คะแนน 21 - 30 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเอง

จากนั้นให้รวมคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน ระดับคะแนนจะอยู่ระหว่าง 5 ถึง 35 ระดับของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานตามคะแนน TEOSQ จะเป็นดังนี้

คะแนน 5 – 15 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับงานต่ำ

คะแนน 16 – 25 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับงานปานกลาง

คะแนน 26 – 35 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับงานสูง

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

(The Sport Motivation Scale :SMS)

(Pelletier, Fortier, Vallerand, Briere, Tuson and Blais. 1995)

คำชี้แจง : ใช้มาตราวัดด้านล่างนี้เพื่อบ่งบอกระดับความเห็นด้วยในแต่ละข้อ ที่ตรงกับเหตุผล ที่คุณใช้ในการเล่นกีฬา อยู่ขณะนี้ กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงในช่องประเมินที่สอดคล้องกับความรู้สึกของท่านตามมาตราวัดดังต่อไปนี้
 1 = ไม่ตรงเลยทั้งหมด 2 = ตรงน้อยมาก 3 = ตรงน้อย 4 = ตรงปานกลาง
 5 = ตรงพอใช้ 6 = ตรงมาก 7 = ตรงทั้งหมด

ทำไมคุณจึงต้องเล่นกีฬา	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่ตรงเลยทั้งหมด	ตรงน้อยมาก	ตรงน้อย	ตรงปานกลาง	ตรงพอใช้	ตรงมาก	ตรงทั้งหมด
1. เพื่อความสุข ฉันรู้สึกถึงชีวิตที่มีประสบการณ์ที่ตื่นเต้น	1	2	3	4	5	6	7
2. เพื่อความสุขที่เกิดจากการทำให้รู้จักกีฬาที่เล่นอยู่มากขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
3. ฉันเคยมีเหตุผลที่ดีในการเล่นกีฬาแต่ตอนนี้ฉันกำลังถามตัวเองว่าควรเล่นต่อดีไหม	1	2	3	4	5	6	7
4. เพื่อความสุขในการค้นพบเทคนิคการฝึกใหม่ ๆ	1	2	3	4	5	6	7
5. ฉันไม่รู้อีกต่อไปแล้วฉันรู้สึกได้ว่าฉันไม่มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในกีฬาได้	1	2	3	4	5	6	7
6. เพราะมันทำให้ฉันได้เป็นที่ยอมรับอย่างดีจากคนที่ฉันรู้จัก	1	2	3	4	5	6	7
7. เพราะในความเห็นของฉัน มันเป็นหนทางที่ดีที่สุดที่จะได้พบปะผู้คน	1	2	3	4	5	6	7
8. เพราะฉันรู้สึกพอใจส่วนตัวเมื่อมีความเชี่ยวชาญเทคนิคการฝึกที่ยากขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
9. เพราะมันเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเล่นกีฬาถ้าอยากจะมีรูปร่างดี	1	2	3	4	5	6	7
10. เพื่อศักดิ์ศรีของความเป็นนักกีฬา	1	2	3	4	5	6	7
11. เพราะเป็นหนทางที่ดีที่สุดทางหนึ่งที่คุณเลือกในการพัฒนาอีกด้านหนึ่งของคุณ	1	2	3	4	5	6	7

ทำไมคุณจึงต้องเล่นกีฬา	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่ตรง เลย ทั้งหมด	ตรง น้อย มาก	ตรง น้อย	ตรง ปาน กลาง	ตรง พอใช้	ตรง มาก	ตรง ทั้งหมด
12. เพื่อความสุขที่เกิดขณะที่ฉันพัฒนาหรือแก้ไขจุดอ่อนของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
13. เพื่อความตื่นเต้นที่ฉันรู้สึกได้เมื่อฉันเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม	1	2	3	4	5	6	7
14. เพราะฉันต้องเล่นกีฬาเพื่อจะได้รู้สึกดีต่อตัวเอง	1	2	3	4	5	6	7
15. เพื่อความพอใจในประสบการณ์เมื่อฉันทำให้ตัวเองมีความสามารถที่สมบูรณ์แบบ	1	2	3	4	5	6	7
16. เพราะคนรอบข้างฉันคิดว่ามันเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มีรูปร่างดี	1	2	3	4	5	6	7
17. เพราะมันเป็นหนทางที่ดีในการเรียนรู้หลายสิ่งที่สามารถนำมาใช้ในด้านอื่นๆของชีวิตของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
18. เพื่ออารมณ์ที่ดี เมื่อฉันได้เล่นกีฬาที่ฉันชอบ	1	2	3	4	5	6	7
19. มันไม่ชัดเจนอีกต่อไปแล้ว ฉันไม่คิดว่าฉันควรเล่นกีฬาอีก	1	2	3	4	5	6	7
20. เพื่อความสุข ที่สามารถทำการเคลื่อนไหวที่ยาก ๆ ได้	1	2	3	4	5	6	7
21. เพราะฉันรู้สึกแย่ หากฉันไม่ใช้เวลาให้กับการกระทำนั้น	1	2	3	4	5	6	7
22. เพื่อแสดงให้เห็นว่าฉันเก่งอย่างไรในการเล่นกีฬา	1	2	3	4	5	6	7
23. เพื่อความสุขที่ฉันได้รับจากการเรียนรู้ เทคนิคการฝึกที่ฉันไม่เคยทำมาก่อน	1	2	3	4	5	6	7
24. เพราะเป็นหนทางที่ดีที่สุดทางหนึ่ง ในการรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ	1	2	3	4	5	6	7
25. เพราะฉันชอบความรู้สึกของความตึงต๋ำในกิจกรรม	1	2	3	4	5	6	7
26. เพราะฉันต้องเล่นกีฬาเป็นประจำ	1	2	3	4	5	6	7
27. เพื่อความสุขที่ได้ค้นพบกลยุทธ์ใหม่ ๆ ในการแสดงความสามารถ	1	2	3	4	5	6	7
28. ฉันมักถามตัวเองว่า ดูเหมือนว่าฉันไม่สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ฉันตั้งไว้	1	2	3	4	5	6	7

การแปลความหมายของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

(The Sport Motivation Scale : SMS)

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา (The Sport Motivation Scale : SMS) ประกอบไปด้วยคำถาม ทั้งหมด 28 ข้อ เป็นคำตอบของ แรงจูงใจในการเล่นกีฬา คำตอบของแบบสอบถามมีให้เลือก คือ 1, 2, 3, 4, 5, 6, และ 7 โดยแต่ละข้อคำถามจะแยกออกดังนี้

- 1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)** มีทั้งหมด 12 ข้อ และมีรายละเอียดแยกออกดังนี้
แรงจูงใจเกี่ยวกับความรู้ ข้อที่ 2, 4, 23, 27,
(Intrinsic motivation - to know)
แรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ ข้อที่ 8, 12, 15, 20
(Intrinsic motivation - to accomplish)
แรงจูงใจเกี่ยวกับการได้รับประสบการณ์ ข้อที่ 1, 13, 18, 25
(Intrinsic motivation - to experience stimulation)
- 2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)** มีทั้งหมด 12 ข้อ และมีรายละเอียดแยกออกดังนี้
แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ข้อที่ 7, 11, 17, 24
(Extrinsic motivation – identified)
แรงจูงใจภายนอกเกี่ยวกับการรับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม ข้อที่ 9, 14, 21, 26
(Extrinsic motivation – introjected)
แรงจูงใจภายนอกด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ข้อที่ 6, 10, 16, 22
(Extrinsic motivation – external regulation)
- 3. ไม่มีแรงจูงใจ (Amotivation)** มีทั้งหมด 4 ข้อ และมีรายละเอียดแยกออกดังนี้
ไม่มีแรงจูงใจ ข้อที่ 3, 5, 19, 28
(Amotivation)

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.สีบสาย บุญวีรบุตร ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. นางสาววิมลมาศ ประชากุล ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา
3. ผศ.ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ผศ.ดร.นำชัย เลวัลย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. นายชูศักดิ์ พัฒนมนตรี ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจุฑาทิพย์ ชำนาญพล
วันเดือนปีเกิด	19 พฤศจิกายน 2524
สถานที่เกิด	พระมงกุฎเกล้า กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	100/106 หมู่ 2 ถนนเสรีไทย แขวงคันทนายาว เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร 10230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ.2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพฯ
พ.ศ.2545	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ
พ.ศ.2547	การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาพลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ
พ.ศ.2549	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา หมวดวิชาจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ